

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา
กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
เพาพะงา จิตต์สวาสต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2553

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา
กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
เพาพะงา จิตต์สวาสดิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา
กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
เพาพะงา จิตต์สวาสต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2553

เพาพะงา จิตต์สวาสต์. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร5ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร.** สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต หลักสูตร การศึกษาศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ลักษณะมุงอนาคต และบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนิสิตหลักสูตรการศึกษาศึกษาบัณฑิต สาขาวิชา สังคมศึกษา (หลักสูตร 5ปี) คณะสังคมศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 2-4 ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 72 คน เป็นนิสิตชาย 13 คน และนิสิตหญิง 59 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_3) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_5) ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย (X_6) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_7) และการเลียนแบบเพื่อน (X_9)

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาศึกษา บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มี 4 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_1) ลักษณะมุงอนาคต (X_2) ฐานะทาง เศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_4) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_8)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจาก ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_7)

และบุคลิกภาพ (X_3) ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ได้ร้อยละ 48.7

4. สมการที่สามารถพยากรณ์การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ได้ดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์สามารถพยากรณ์การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.755 + .226 X_7 + .216 X_3$$

4.2 สมการพยากรณ์สามารถพยากรณ์การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z = .428 X_7 + .351 X_3$$

FACTORS AFFECTING ON LIFE STYLE STUDENTS OF BACHELOR OF EDUCATION
(5 YEARS PROGRAM) IN SOCIAL STUDIES AT FACULTY OF SOCIAL SCIENCE,
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY IN WATTANA DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
PAOPANGA JITSAWART

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

October 2010

Paopanga Jitsawart. (2010). **Factors Affecting on Life Style Students of Bachelor of Education (5 Years Program) in Social Studies at Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University in Wattana District, Bangkok.** Master's project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assist. Prof. Dr. Pasana Chularat

The purposes of this research were to study the factors affecting on Life Style Students of Bachelor of Education (5 Years Program) in Social Studies at Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University in Wattana District, Bangkok. These factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor : age, further oriented and personality, second of them was family factor : guardian's economic level and guardian's supporting and third of them was physical learning environment factor : physical learning in university , interpersonal relationship between students and their teachers , interpersonal relationship between students and their peer group and Imitation of friends' model.

The samples were 72 bachelor degree's students of Social Science, Srinakharinwirot University ; 13 males and 59 females. The instruments were questionnaires of factors affecting on Life Style Students of Bachelor of Education (5 Years Program) in Social Studies at Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among Life Style Students of Bachelor of Education(5 Years Program) in Social Studies at Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, and 5 factors : personality (X_3), guardian's supporting (X_5), physical learning in university (X_6), interpersonal relationship between students and their teachers (X_7) and Imitation of friends' model. (X_9). at .01 level.

2. There were no significantly correlation among Life Style Students of Bachelor of Education(5 Years Program) in Social Studies at Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, and 4 factors: age (X_1), , further oriented (X_2), guardian's economic level (X_4) and interpersonal relationship between students and their peer group (X_8)

3. There were 2 factors significantly affecting on Life Style Students of Bachelor of Education(5 Years Program) in Social Studies at Faculty of Social Science, Srinakharinwirot

University ranking from the most affecter to the least affecter were interpersonal relationship between students and their teachers (X_7) and personality (X_3), at .01 level . These 2 factors could predicted Life Style Students of Bachelor of Education(5 Years Program) in Social Studies at Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University about percentage of 48.7.

4. The predicted equation of factors affecting on Life Style Students of Bachelor of Education (5 Years Program) in Social Studies at Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University at .01 level were as follows :

4.1 In terms of raw scores were :

$$\hat{Y} = 1.755 + .226 X_7 + .216 X_3$$

4.2 In terms of standard scores were :

$$Z = .428 X_7 + .351 X_3$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษา
บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ของ เพาพะงา จิตต์สวัสดิ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)

วันที่.....เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.พาสณา จุรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และรองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และข้อเสนอแนะอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวชนี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิตา แสนคำเครือ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการ ตรวจเครื่องหมายการทำสารนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย และผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้รับนี้ไปทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นต่อไป ให้ตรงกับเจตนารมณ์ของคณาจารย์อย่างสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.กิตติมา สังข์เกษม คณบดีคณะ สังคมศาสตร์ ที่ให้โอกาสในการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณนิสิต หลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) ระดับชั้นปีที่ 2-4 คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ทุกท่านที่เสียสละ เวลา และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ในสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2551 ที่ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือและให้กำลังใจกับผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ นางสาวสมลักษณ์ สะหรั่งบิน ที่ได้ให้กำลังใจและให้การช่วยเหลือในการทำ วิจัยจนเสร็จสมบูรณ์

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอกราบน้อมระลึกถึงพระคุณของบิดา มารดาและครอบครัว ที่กรุณาให้การ อบรมสั่งสอน สนับสนุน รวมถึงให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ คุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ สมาชิกทุกคนใน ครอบครัว ผู้มีพระคุณทุกท่านที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้วิจัยเสมอมาตลอดจนบูรพาจารย์ทุกท่านที่ ได้ประสิทธิ์ประสาทวิทยาการ ความรู้ให้กับผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน

เพาพะงา จิตต์สวาสดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตการศึกษาของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	5
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดการศึกษาค้นคว้า.....	9
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย.....	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย.....	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย.....	18
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร.....	34
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	38
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	38
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	38
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	38
การสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า.....	38
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	59
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	59
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	59
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	61
อภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า.....	62
ข้อเสนอแนะ	75

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก.....	88
ภาคผนวก ข.....	92
ภาคผนวก ค.....	108
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	114

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพใน มหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่าง นิสิตกับเพื่อน การเลียนแบบเพื่อน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย.....	55
2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอายุ ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของ ผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิต กับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อน กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย.....	56
3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการ ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคม ศึกษา (หลักสูตร 5ปี) คณะสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร.....	57
4 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5ปี) คณะสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร.....	58
5 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ลักษณะมุ่งอนาคต.....	109
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม บุคลิกภาพ.....	109
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง.....	110
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย.....	110
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์.....	111
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน.....	111

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม การเลียนแบบเพื่อน.....	112
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต.....	113

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ในการศึกษาระดับสูง ที่สังคมมอบหมายให้ทำหน้าที่ที่พัฒนาความเจริญของทางสติปัญญาและความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรคักำลังคนในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาประเทศและมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้และเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตชีวิตอันมีค่าแก่บุคคล สังคมและประเทศชาติ (ราตรี พงษ์สุวรรณ. 2540: 2 อ้างอิงจาก ราชกิจจานุเบกษา. 2550) ทั้งนี้จากเป้าหมายหลักของการพัฒนาอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พุทธศักราช 2550-2554 ระบุว่า เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคนคือ คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข โดยจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน โดยพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้อันของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิต เริ่มตั้งแต่วัยเด็กโดยให้มีความรู้พื้นฐานที่เข้มแข็ง มีทักษะชีวิต พัฒนาสมรรถนะ ทักษะของกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการ พร้อมก้าวสู่โลกของการทำงานและการแข่งขันอย่างมีคุณภาพ สร้างและพัฒนากำลังคนที่เป็นเลิศโดยเฉพาะในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและองค์ความรู้ส่งเสริมให้คนไทยเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จัดการองค์ความรู้ทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์ความรู้สมัยใหม่ตั้งแต่ระดับชุมชนถึงประเทศ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (พจน์สรรค์ โภชนา. 2542: 3)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นมหาวิทยาลัยหนึ่งใน 50 สถาบัน ที่เข้าร่วมในโครงการหลักสูตรการผลิตครู 5 ปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเดิมมีรากฐานจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง และสถาปนาเป็นมหาวิทยาลัยเมื่อ พ.ศ. 2517 ปัจจุบันถือเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง ได้ชื่อว่าเป็นแหล่งวิชาการที่สำคัญของประเทศ และได้ทำหน้าที่ในการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพให้แก่สังคมอย่างสม่ำเสมอ ภาระงานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ มีความมุ่งมั่นในการผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกคน ให้มีความรู้คู่คุณธรรมและมีความประพฤติดีผู้ทรงศีล ประสิทธิภาพสูงในสาขาวิชาต่างๆ ตามหลักสากล เพื่อเป็นคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ (แนะนำ มศว.ม.ป.ป.: ออนไลน์) การบริหารงานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นการบริหารจัดการเชิงรุกในแนวราบให้สามารถแสดงอัตลักษณ์และแข่งขันได้ พัฒนาการค้นคว้าวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้บูรณาการเรียนรู้อันกับสังคมและชุมชน สร้างความเป็นเลิศทางวิชาการเพื่อพัฒนาสังคมไทยและให้มหาวิทยาลัยเป็นกลไกสำคัญของสังคมแห่งการเรียนรู้ (สารจากอธิการบดี ม.ป.ป.:ออนไลน์)

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มุ่งหวังที่จะผลิตพัฒนาศึกษากรบุคคล ให้มีความรอบรู้ในวิชาการมีคุณธรรม จริยธรรมและมีความรับผิดชอบ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เป็น ประโยชน์แก่สังคม วิสัยทัศน์คณะสังคมศาสตร์จะเป็นคณะวิชาที่มีศักยภาพในการศึกษา และวิจัย ทางด้านสังคมศาสตร์สาขาต่างๆ มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีความเป็นสากลและมีความสามารถ บูรณาการองค์ความรู้ทางด้านสังคมศาสตร์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อการ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมสร้างประชาสังคมที่แข็งแกร่งและพึ่งพาตนเองได้ พันธกิจ คณะสังคมศาสตร์เป็นองค์กรที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบจัดการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ทางด้านสังคมศาสตร์ ศึกษาค้นคว้าวิจัยและผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณค่าต่อสังคม ให้บริการทางด้าน วิชาการ โดยตอบสนองความต้องการของประชาสังคม ตลอดจนแก้ไขปัญหา สร้างสรรค์และพัฒนา สังคมอย่างยั่งยืน คณะสังคมศึกษา (คณะสังคมศาสตร์. 2550: ออนไลน์)

การปฏิรูปการศึกษาของชาติ ทำให้มีพระราชบัญญัติการศึกษา ปี 2542 และมีหลักสูตรชั้น พื้นฐานการศึกษา ปี 2544 เกิดขึ้นและเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงการเรียน การสอน ในหลักสูตรใหม่ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ทำ การร่วมงานกับคณะอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยในการจัดสอนวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตรระดับปริญญา ตรี ในการผลิตครูผู้สอนที่ในยุคปฏิรูปการศึกษา มีความจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงทั้งวิถีคิดวิถี คำนคว้า วิถีเตรียมการสอนและวิธีสอน ครูสังคมศึกษาจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์กว้างและมีความเป็นสากล มากขึ้น หลักบูรณาการ หลักการเข้าถึงความเป็นจริงของสังคม กระบวนการเข้าสู่ความเป็นสากล จำเป็นต้องนำมาประยุกต์ใช้กับหลักสูตรการเรียนการสอนมากขึ้น ครูสังคมศึกษาจำเป็นต้องได้รับการ เพิ่มประสิทธิภาพและมีการเปลี่ยนแปลง หลักสูตรสำหรับการผลิตครูสังคมศึกษาจึงมีความจำเป็นต้อง ปรับสู่มิติใหม่ในโครงการผลิตครูหลักสูตร 5 ปี ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ผลิตครูมีอาชีพตามความจำเป็น ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับใหม่ หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (คู่มือ นิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต 5 ปีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2548: 1-2)

ผู้ที่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ถือว่าเป็นผู้ที่โชคดีมากที่มีโอกาสได้เข้าศึกษา เพราะว่าการที่จะก้าวเข้าสู่การศึกษาในระดับนี้นั้น ไม่ใช่ว่าจะสามารถเข้ามาได้ง่ายๆ และสามารถเข้ามาได้ทุกๆคนเพราะต่างคนต้องมีข้อจำกัดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความสามารถใน การสอบแข่งขันกัน เพื่อคัดเลือกในการเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษานี้ และในสำหรับบางคน นั้นอาจมีข้อจำกัดในเรื่องของการเงิน เพราะว่าบางคนนั้นอาจสอบมาได้แต่ไม่มีทุนการศึกษาที่จะ สามารถทำให้เรียนต่อไปได้ จึงทำให้ต้องขาดโอกาสในส่วนนี้ไป เหตุที่ทุกคนอยากเข้ามาศึกษา ในระดับนี้กันมาก เนื่องจากต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้พร้อมเพื่อไปประกอบอาชีพ ไม่ว่าจะ ทำงานในสถานประกอบการต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชนหรือจะเป็นผู้ประกอบการเอง ผู้ที่อยู่ในช่วง อายุนี้เพิ่งพ้นจากการเป็นเด็กเข้าสู่วัยรุ่น จึงยังไม่มีความมุ่งมั่น ไม่มีความมุ่งหมายชัดเจนว่าปฏิบัติ ตนอย่างไร เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์และมีความสามารถ การเรียนในระดับ อุดมศึกษาเป็นการเรียนที่ต่างจากระดับพื้นฐานอย่างมาก ผู้เรียนมีอิสระมากขึ้นในการเลือกวิชาที่จะ เรียน มีอิสระในการเข้าชั้นเรียน ซึ่งในบางชั้นเรียนไม่ให้อิสระมากนัก โดยการกำหนดสัดส่วนของ

เวลาที่เข้าชั้นเรียน หากไม่ถึงสัดส่วนที่กำหนดไม่สามารถเข้าสอบได้ การเรียนต้องช่วยตัวเองมากขึ้น ต้องแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้หลากหลาย ต้องคิดวิเคราะห์มากขึ้น ทำรายงานมากขึ้น เป็นต้น หากผู้เรียนไม่เตรียมตัวให้พร้อม ไม่มีเป้าหมายว่าเข้ามาเรียนไปเพื่ออะไร และสำเร็จการศึกษาไปแล้วจะไปทำอะไร ผู้เรียนจะไม่ตั้งใจเรียน จะเข้ามาในมหาวิทยาลัยแต่ละวันโดยใช้เวลาไม่เป็นประโยชน์แก่ตัวเอง บางรายกว่าจะคิดได้ก็สายเกินไป เช่น ถูกให้ออกเนื่องจากผลการเรียนต่ำหรือทำผิดวินัย ซึ่งเป็นการทำลายอนาคตของตนเอง และนำความเสียใจมาสู่บิดามารดาและญาติพี่น้อง จึงต้องมีแนวทางในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยให้ประสบความสำเร็จและมีความสุขและเพื่อให้ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกำหนดเป้าหมาย หรือความสำเร็จของชีวิตของตนเอง และวางแผนในการเรียนและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเพื่อความสำเร็จตามที่ได้ตั้งความหวังไว้ การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง นิสิตต้องมีความอดทนอดกลั้นต่อสิ่งเร้า และสิ่งกระตุ้นต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อนิสิตซึ่งอาจจะมีหลายปัจจัย นิสิตจะต้องตัดสินใจว่าจะเลือกใช้ชีวิตของตนเองอย่างไรภายในมหาวิทยาลัย หากนิสิตเลือกใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างเหมาะสมแล้ว ย่อมเป็นประโยชน์ต่อนิสิตในการช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งจะดำเนินชีวิตที่ดีในสังคมต่อไป ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากนิสิตใช้ชีวิตอย่างอิสระเสรี ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ไม่รู้จักเลือกใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างถูกต้องเหมาะสมแล้ว ย่อมนำผลเสียมาสู่ตนเองได้ (ปิยธิดา เลื่อนพลับ, 2551: ออนไลน์)

จากการที่ผู้วิจัยทำงานเป็นนักวิชาการของโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้ที่มีความสามารถพิเศษและเด็กที่มีความต้องการพิเศษแห่งชาติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นเวลานานกว่า 3 ปี เคยมีโอกาสร่วมงานกับนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษาได้พูดคุยและมีการสัมภาษณ์นิสิต ซึ่งได้รับการปรารภว่านิสิตส่วนใหญ่มีปัญหาในการแบ่งเวลาเรียน การจัดสรรในการใช้เงิน ปัญหาความรัก ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนในการกระทบกระทั่งเรื่องแบ่งงานกันทำภายในกลุ่ม รวมไปถึงการใช้ชีวิตในระบบมหาวิทยาลัยโดยแต่ละคนจะมีปัญหาแตกต่างกัน จึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ซึ่งนิสิตคณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศึกษา เป็นสาขาวิชาที่น่าสนใจเนื่องจากเมื่อนิสิตสำเร็จการศึกษาแล้ว สามารถไปประกอบอาชีพได้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งในปัจจุบันเมื่อจบการศึกษาจะได้รับวุฒิการศึกษาหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต(กศ.บ.) สาขาสังคมศึกษา เป็นหลักสูตรการผลิตครู 5 ปี ตามที่คุรุสภากำหนด และได้รับใบประกอบวิชาชีพครู แต่ถ้าสนใจที่จะประกอบอาชีพด้านอื่น ก็สามารถเลือกได้มากมายตามความชอบและความถนัดของนิสิตแต่ละคน ผู้วิจัยจึงได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนิสิตระดับปริญญาตรีหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 72 คน โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ขณะนี้ท่านคิดว่าการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง” ผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้นเรียงลำดับจากสิ่งที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด สรุปได้ดังต่อไปนี้ ปัญหาด้านการเรียน มีผู้ตอบจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 51.39 ได้แก่ ใต้คะแนนสอบน้อย ทำงานส่งไม่ทันตามกำหนด รายงานมากและเรียนไม่ทันเพื่อน ปัญหาด้านการเงิน มี

ผู้ตอบจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 23.61 ได้แก่ ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ต้องการมีเงินเก็บ ปัญหา ด้านสังคม มีผู้ตอบจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.28 ได้แก่ เข้ากับเพื่อนไม่ได้ ทะเลาะกัน ภายในกลุ่ม และไม่ยอมทำงานร่วมกัน ด้านอื่นๆ มีผู้ตอบจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.72 ได้แก่ ปัญหาสุขภาพ ไม่สบายบ่อย

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “ท่านคิดว่าปัญหาจากข้อ 1 เกิดจากสาเหตุใดบ้าง” ผลการสำรวจ ปัญหาเบื้องต้นเรียงลำดับจากสิ่งที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด สรุปได้ดังต่อไปนี้ ปัญหาด้านการ เรียน มีสาเหตุมาจากขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ไม่ทบทวนบทเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ไม่มีเวลาทำรายงานและอาจารย์สอนไม่เข้าใจ ปัญหาด้านการเงิน มีสาเหตุมาจากการไม่ประหยัด ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ปัญหาด้านสังคม มีสาเหตุมาจากไม่รู้จักรางแผนในการทำงานกลุ่ม มีความคิดเห็นไม่ตรงกัน และไม่รู้จักการปรับตัวเข้า กัน ปัญหาสุขภาพ สาเหตุมาจากมีโรคประจำตัว ร่างกายอ่อนแอและเป็นโรคที่เกิดจากกรรมพันธุ์

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นพบว่ามื่อนิสิตที่เรียนหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ซึ่งในการศึกษาระดับอุดมศึกษานิสิตจะมีวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความพยายามที่จะมุ่งต่อการประสบความสำเร็จของแต่ละคน เป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ถึงแนวทางในการใช้ชีวิตในการเรียน การมีวินัย การวางตัว การเข้ากับสังคมในวัยเรียน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 7) กล่าวว่า การใกล้ชิดสังสรรค์กับอาจารย์ผู้สอน การอยู่ร่วมกันในระบบบริหารในสังคมมหาวิทยาลัย บรรยากาศรอบๆ รั้วอุดมศึกษา กลุ่มเพื่อนจะเป็นผลช่วยเหลือหลอมให้นิสิตเป็นคนที่มีสมบุรณ์ได้ โดยเห็นที่ค่านิยม วัฒนธรรมประเพณีในมหาวิทยาลัย วัฒนธรรมของนิสิตและภูมิหลังของนิสิตเป็นเครื่องหล่อหลอมความประพฤติ ความคิด และบุคลิกภาพ ของบุคคลที่มีอยู่ในสังคมมหาวิทยาลัยนั้นๆ ดังนั้นการเรียนรู้ของนิสิตจึงไม่ได้อยู่เพียงการเรียนการสอนในห้องเรียนเท่านั้น การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยในลักษณะต่างๆ จะเป็นองค์ประกอบในการหล่อหลอม และพัฒนานิสิตให้มีบุคลิกภาพเป็นคนที่มีสมบุรณ์ ตามที่มหาวิทยาลัยคาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับเกษม วัฒนชัย (การศึกษา.2532: 67) ได้กล่าวว่า ช่วงชีวิตของนิสิตในมหาวิทยาลัยเป็นช่วงชีวิตที่มีคุณค่ามากที่สุดที่นิสิตควรใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง นิสิตต้องใช้เวลาในมหาวิทยาลัยทั้งในและนอกห้องเรียนในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5ปี) ระดับชั้นปีที่ 2-4 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร โดยคาดว่าจะสามารถใช้เป็นแนวทางให้กับตัวนิสิต ผู้ปกครอง อาจารย์ รวมถึงผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องในมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบายเพื่อหาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับการใช้ชีวิตของนิสิตมากที่สุด อันจะส่งผลให้นิสิตเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ มีคุณลักษณะสอดคล้องตามความมุ่งหวังของมหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 2-4 ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 72 คน เป็นนิสิตชาย 13 คน และนิสิตหญิง 59 คน ได้แก่นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 28 คน เป็นนิสิตชาย 3 คน เป็นนิสิตหญิง 25 คน นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 24 คน เป็นนิสิตชาย 8 คน เป็นนิสิตหญิง 16 คน และนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 คน เป็นนิสิตชาย 2 คน นิสิตหญิง 18 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 อายุ

1.1.2 ลักษณะมุ่งอนาคต

1.1.3 บุคลิกภาพ

- 1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
 - 1.2.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- 1.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่
 - 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์
 - 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน
 - 1.3.4 การเลียนแบบเพื่อน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้ชีวิตของนิสิตในมหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้ชีวิตของนิสิตในมหาวิทยาลัย หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งจะส่งผลหรือขัดขวางการดำเนินชีวิตของนิสิตในมหาวิทยาลัยได้ และสามารถสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สติปัญญา สังคม อารมณ์และร่างกาย แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง

1.2 ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม

1.3 ด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตของนิสิตในมหาวิทยาลัย หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต ในที่นี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ลักษณะมุงอนาคต และบุคลิกภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 อายุ หมายถึง ระยะเวลานับเป็นปีตั้งแต่ปี พ.ศ. ที่เกิดจนถึงปัจจุบันของนิสิตระดับชั้นปีที่ 2-4 ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2.1.2 ลักษณะมุงอนาคต หมายถึง ความสามารถของนิสิต ในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และความสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดีป้องกันผลเสีย ตลอดจนการควบคุมตนเอง ให้กระทำหรือเว้นการทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะตามมาทั้งแก่ตนเอง และแก่ผู้อื่นภายหลัง

2.1.3 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงออก ของนิสิตที่ตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้นิสิตนั้นมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง

ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.3.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ได้แก่ ลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย

2.1.3.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี ได้แก่ ลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อย ๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงานไม่ชอบการฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ อดทนรอคอยได้

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งเป็นรายได้ประจำเดือนของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

2.2.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนิสิตต่อความคิดและความรู้สึกรู้สีกของผู้ปกครองในการสนับสนุนทางการเรียนของนิสิต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.2.1 การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกาย และเงินให้แก่ นิสิตอย่างเพียงพอ ตามความจำเป็นทางการเรียนของนิสิต

2.2.2.2 การสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะด้านการเรียนแก่นิสิต

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ได้แก่ สถานที่เรียนและสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ สถานที่เรียนมีความเป็นระเบียบ อากาศถ่ายเท มีขนาดเหมาะสมกับปริมาณของนิสิต บริเวณสถานที่ปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ ได้แก่ เสียงก่อกวน มีแหล่งศึกษาค้นคว้าหาความรู้ที่หลากหลาย และมีสถานที่ฝึกปฏิบัติทักษะต่างๆ ที่ได้เรียนมา

2.3.1.2 สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ ในการเรียนมีสื่ออุปกรณ์และเอกสารประกอบการเรียนการสอนเพียงพอกับความต้องการของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต สื่ออุปกรณ์เหล่านี้มีความทันสมัย และคุณภาพในการใช้งานที่เหมาะสม

2.3.1.3 สถานที่ทำกิจกรรม ได้แก่ ในการทำกิจกรรมมีสถานที่กว้างขวางเหมาะสมกับกิจกรรมและเหมาะสมกับจำนวนนิสิตที่เข้าร่วม

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติของนิสิตที่ปฏิบัติต่ออาจารย์และการปฏิบัติตนของอาจารย์ที่ปฏิบัติต่อนิสิตทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

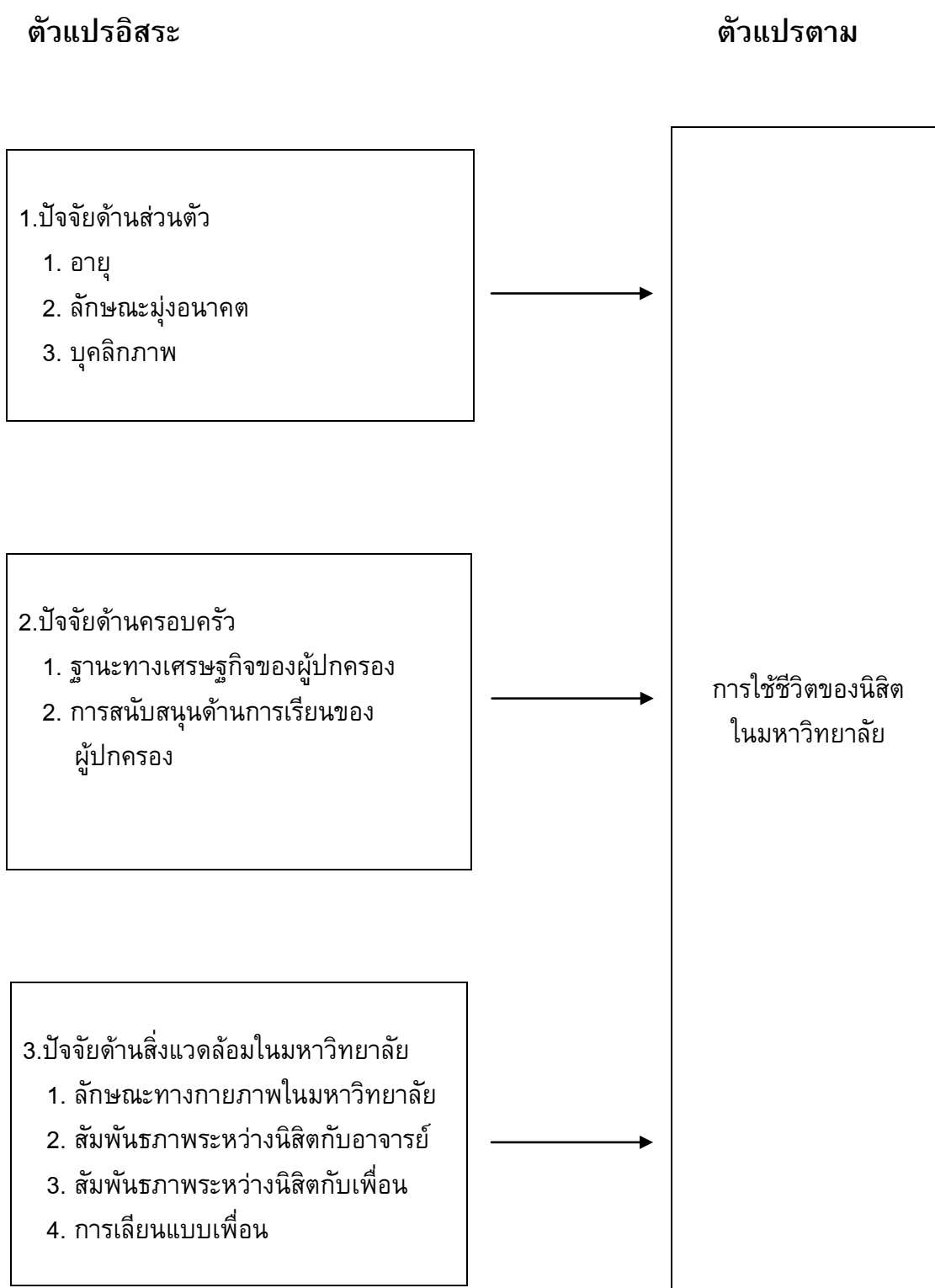
2.3.2.1 การปฏิบัติของนิสิตที่ปฏิบัติต่ออาจารย์ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ เคารพเชื่อฟังอาจารย์ผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่อาจารย์อบรมสั่งสอน และซักถามอาจารย์ เมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของอาจารย์ที่ปฏิบัติต่อนิสิตทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ให้ความสนใจต่อนิสิต สร้างความสัมพันธ์ที่ดีที่ให้นิสิตเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และข้อชี้แนะแก่นิสิตทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวที่นิสิตมาขอ คำปรึกษา

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนิสิตและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือ และการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว การให้ความเป็นกันเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นและสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเรียน มีความรู้สึกห่วงใยซึ่งกันและกัน การให้ความใกล้ชิดสนิทสนม และการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน

2.3.4 การเลียนแบบเพื่อน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนิสิตที่กระทำตามแบบเพื่อน ได้แก่ การแต่งกาย การใช้จ่ายเงิน การเข้าห้องเรียน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ลักษณะมุ่งอนาคตและบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อน ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงสร้างสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะสังคมศาสตร์ วิชาเอกสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

1.1.1 ความหมายของการใช้ชีวิต

ชีวิต คือ ธรรมชาติ ศิลปะการใช้ชีวิต คือ การเรียนรู้ที่จะอยู่กับธรรมชาติอย่างมีความสุข ในธรรมชาติไม่เคยสร้างสิ่งใดให้มีความสมบูรณ์โดยตัวเอง แต่สิ่งต่าง ๆ ต้องพึ่งพาอาศัยกันตามธรรมชาติ จึงรวมกันเป็นความสมบูรณ์ ในความหมายของความสมบูรณ์ไม่ได้หมายความว่าถึงการมีพร้อมในทุก ๆ สิ่ง ความสมบูรณ์ทางใจกัน ความสมบูรณ์ในชีวิตไม่ได้หมายความว่าถึงการมีเงินทองมากมาย มีความสำเร็จในชีวิตในหน้าที่การงาน มีครอบครัวที่อบอุ่น หรืออะไรก็ตามแต่ที่เราคิดเอาเองว่าถ้ามีแล้วเราจะมีความสุข คงไม่แปลกหากเราได้ในสิ่งที่หวังแล้วจะมีความสุข แต่จะแปลกไหมหากการที่เราไม่ได้เป็นในสิ่งที่หวังแล้วเราจะมีสุขได้เช่นกัน นี่แหละธรรมชาติ ตัวเราที่ทุกข์เพราะเราพยายามฝืนธรรมชาติของตัวเอง ไม่ว่าจะอะไรก็ตามที่เข้ามากระทบใจเราย่อมรู้สึก แต่พอรู้สึกแล้วเราทำได้เพียงแคร์ับรู้ แล้วก็ต้องปล่อยมันผ่านไปตามธรรมชาติของมัน ความสุขอาจไม่ได้หมายถึงการไขว่คว้าหาในสิ่งที่ยังมาไม่ถึง แต่ความสุขมันคือ ตอนนี้ ขณะนี้ และเข้าใจในธรรมชาติของสิ่งที่เป็นอยู่ รู้จักธรรมชาติของตัวเอง ปกป้องชีวิตให้ถูกวิธี หากอะไรไม่เป็นอย่างไรก็ปล่อยมันไปตามธรรมชาติของมัน หากอะไรที่มันได้อย่างใจก็รีบหาความสุขจากมันให้เต็มที่ก่อนที่มันจะจากเราไปตามธรรมชาติของมันเช่นกัน ความปกติของชีวิตเราสังเกตได้จากลมหายใจ เพราะมันเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการมีชีวิต ถ้าลมหายใจดี ความรู้สึกต่อสิ่งต่าง ๆ ก็จะไปหมดตามธรรมชาติของมัน เข้าใจธรรมชาติของตัวเองก่อน แล้วคุณจะรู้ว่าคุณไม่ต้องไปจัดการอะไรเลย เพราะธรรมชาติสามารถจัดการตัวเองได้อย่างสมดุลที่สุด คนทุกคนได้รับพรข้อหนึ่งจากธรรมชาติมาเหมือนกัน คือ การมีอิสระในการใช้ชีวิต หากเราเข้าใจธรรมชาติของตัวเองแล้ว เราค่อยเรียนรู้ธรรมชาติของทุกสิ่งที่อยู่

รอบตัวเรา ทุกคำถามจะมีคำตอบเสมอ และทุกคำตอบตัวคุณเท่านั้นที่จะเป็นคำตอบ หากตอนนี้ยังมีลมหายใจอยู่ ก็แสดงว่าธรรมชาติยังให้ออกาสเราอยู่ อยากทำอะไรที่มีความสุขให้รีบทำ ก่อนที่ธรรมชาติจะคืนความตายให้กับเรา เพราะสูงสุดของชีวิตนี้ คือ ความตาย แม้แต่พุทธองค์ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงความตายได้เช่นกัน (วินบู้ค. : ออนไลน์)

1.1.2 การใช้ชีวิตภายในมหาวิทยาลัยของนิสิต

การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาในระดับที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะช่วงของการศึกษาจะครอบคลุมตั้งแต่เริ่มต้นเป็นผู้ใหญ่ และช่วงของการพัฒนาการเป็นผู้ใหญ่จนถึงช่วงที่เป็นผู้ใหญ่อย่างเต็มที่ (ไพฑูริย์ สนิลรัตน์. 2524: 39) บุคคลในวัยนี้มักจะมีอารมณ์อ่อนไหว ในขณะที่เดียวกันก็มีความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองสิ่งแปลกใหม่มีความคิดคำนึงค่อนข้างเพื่อฝันและพร้อมที่จะยอมรับอุดมการณ์ที่ตนเชื่อถือ ในทางจิตวิทยาบุคคลในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังแสวงหาเอกลักษณ์ (Identity) ของตนเอง โดยเฉพาะนิสิตที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นมีความแตกต่างกัน ดังนั้นหากอาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารมหาวิทยาลัยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวของนิสิต ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อประสิทธิภาพและคุณภาพของการเรียนการสอน

คณิต เศรษฐเสถียร (2528: 265–266) กล่าวถึง ความประทับใจในอดีตที่เป็นนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ว่า ความประทับใจ ประการแรกคือ ความสนิทสนมระหว่างเพื่อนนักศึกษาด้วยกันและความสนิทสนมระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาเนื่องจากในระยะเริ่มต้น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เปิดทำการสอนเพียงสามคณะ จึงทำให้นักศึกษาและอาจารย์รู้จักกันเป็นอย่างดี ประการที่สอง ชาวเชียงใหม่มีความศรัทธาและเชื่อถือในตัวนักศึกษา ทั้งนี้เพราะนักศึกษายึดมั่นในประเพณีอันดีงามของไทย มีการแต่งกายสุภาพเรียบร้อยนักศึกษาทุกคนใส่แบบฟอร์มตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดอย่างเคร่งครัด ด้วยความศรัทธา จึงทำให้นักศึกษาได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากชุมชน ประการที่สาม นักศึกษามีความร่วมมือกันอย่างพร้อมเพรียง ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ประการที่สี่ นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อการเรียน แม้ว่านักศึกษาจะมีกิจกรรมและประเพณีต่าง ๆ มากมายในรอบปีหนึ่ง ๆ แต่นักศึกษาส่วนมากก็ไม่มีปัญหาด้านการเรียน เพราะนักศึกษาตระหนักดีว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วนักศึกษาจะต้องแข่งขันกับผู้ที่จะจบจากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ในการเข้าทำงานหรือศึกษาต่อ

วีระ สมบูรณ์ (2531: 16 – 38) กล่าวถึงประสบการณ์และชีวิตการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของตนเองว่าในช่วงแรกของการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยได้พยายามเข้าชั้นเรียนทุกชั่วโมง ทุกวิชา ต่อมาก็จะเข้าห้องเรียนเป็นครั้งคราว ทั้งนี้เพราะอาจารย์พูดจับประเด็นไม่ได้ ในที่สุดจึงเลิกเข้าชั้นเรียนไป นอกจากการเข้าชั้นเรียนก็อยู่ในห้องสมุดและเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้เวลาส่วนมากอยู่ที่ชุมนุมพุทธศาสตร์ ภายหลัง 6 ตุลาคม กิจกรรมนักศึกษาซบเซาลง แต่ความคิดหลัก ๆ ยังถูกส่งต่อ ๆ มา และได้พยายามรื้อฟื้นในรูปกลุ่มกิจกรรมองค์กรนักศึกษา โดยตนเองทำหน้าที่สารณียากรของวารสารปาจารย์สาร จนกระทั่งปีที่ 3 ได้ลาออกจากหน้าที่สารณียากร และใช้ชีวิตในการอ่านหนังสือ พบปะผู้อื่นโดยการนั่งเล่นหมากรุก เล่นไพ่กับเพื่อน ๆ ที่ริมน้ำ หรือไปสนทนา

กับกลุ่มเพื่อนต่างๆ นอกจากนั้นก็ช่วยทำงานชุมนุมอื่นๆ ซึ่งจะมีเพื่อนเป็นผู้ชักชวนเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ

มัลลิวีร์ อุดุลวัฒน์ศิริ (2533: 62-66) ได้เสนอแนวทางในการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยขอแก่น สำหรับนักศึกษา ดังนี้

1. การรู้จักตนเอง นักศึกษาควรสำรวจ และทำความเข้าใจให้ได้ว่าตนเป็นใคร มีความสามารถอะไร อย่างไร มากน้อยเพียงใด ซึ่งจะช่วยให้ปรับตัวได้เหมาะสม การไม่รู้จักหรือเข้าใจตนเองดีพอ อาจตั้งความหวังในชีวิตไว้สูงเกินไป เมื่อไม่ประสบผลสำเร็จ อาจทำให้เกิดความเครียด สับสนวุ่นวาย ท้อใจ หมดหวัง แต่หากตั้งระดับความมุ่งหวังในชีวิตต่ำกว่าความสามารถของตน อาจทำให้ตนเองและผู้อื่นเสียโอกาสที่จะได้รับประโยชน์บางอย่างได้ วิธีรู้จักตนเองง่าย ๆ ได้แก่ การประเมินตนเองจากกิจกรรมที่มีส่วนรับผิดชอบ หรือยอมรับคำติชมจากคนใกล้ชิด พร้อมนำคำวิจารณ์มาพิจารณาอย่างรอบคอบ พยายามแก้ไขสิ่งที่บกพร่อง

2. การเรียนในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย การฟังคำบรรยาย การอ่านตำรา วารสารวิชาการ การทดลอง การเขียนรายงาน การทำการบ้าน การอภิปรายกลุ่มย่อย ฯลฯ เนื่องจากเป็นระบบการเรียนแบบใหม่ ซึ่งอาจทำให้นักศึกษาประสบความยุ่งยาก เนื่องจากไม่เคยชิน รายละเอียดที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นวิธีเรียนที่นักศึกษาส่วนมากประสบปัญหา ได้แก่

2.1 การฟังและจดคำบรรยาย นักศึกษาบางส่วนไม่เห็นความสำคัญ คิดว่าสามารถอ่านเองภายหลังได้ แต่ตามความเป็นจริงแล้วการบรรยายคือ เนื้อหาสำคัญหรือหัวใจของวิชานั้น ที่อาจารย์ได้สรุป ดังนั้น นักศึกษาจึงควรเข้าฟังการบรรยาย เพราะการจดคำบรรยายจะช่วยเตือนความจำได้เป็นอย่างดี ซึ่งข้อเสนอแนะในการฟังบรรยาย ได้แก่ ทบทวนเรื่องเดิม เพื่อเป็นการเตรียมการเรียนในครั้งต่อไป เลือกที่นั่งที่สามารถเห็นอาจารย์ผู้สอนและกระดานดำได้ชัดเจน ตั้งใจฟังคำบรรยาย โดยพยายามคิดและทำความเข้าใจตามไปด้วย จับประเด็นสำคัญๆ ที่เป็นเรื่องราวต่อเนื่องให้ได้ด้วยลายมือที่อ่านออกง่าย จดเป็นโครงเรื่องย่อ และแยกเป็นหัวข้อย่อยๆ ไว้เพื่อให้สามารถจดทวนและอ่านทบทวนได้ง่าย

2.2 นักศึกษาควรอ่านตำราหรือเอกสารทางวิชาการ เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น การอ่านที่มีประสิทธิภาพ นักศึกษาควรปฏิบัติโดยการอ่านคร่าวๆ ทั้งเล่ม อ่านให้จบเป็นบทๆ และทำความเข้าใจเนื้อหาพร้อมจับใจความสำคัญ และทำโน้ตย่อ

3. การแบ่งเวลา วิธีการเรียนให้เกิดผลดี นักศึกษาควรทำตารางดูหนังสือหรือทำรายงานด้วยตนเอง เพราะการเรียนในมหาวิทยาลัยต้องใช้เวลามากในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีการทบทวน และเมื่อจัดตารางไว้แล้ว ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ซึ่งในระยะแรกอาจจะรู้สึกยุ่งยากและต้องใช้เวลาใส่ใจมาก

4. การเข้าร่วมกิจกรรม มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมต่างๆ ให้นักศึกษาไว้มากมายไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาการ ซึ่งเสริมพลานามัย ปลูกฝังคุณธรรมและพัฒนาบุคลิกภาพที่ดี นักศึกษาควรเข้าร่วมกิจกรรมให้มากเพื่อมีมิตรภาพ เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น การเสียสละเพื่อส่วนรวม และความรักใคร่สามัคคีในหมู่คณะอย่างไรก็ตาม นักศึกษาควรใช้สติปัญญาใน

การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อตนเองและส่วนรวม รู้จักแบ่งเวลาเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อ การเรียนได้

5. การคบเพื่อน ชีวิตในมหาวิทยาลัย เพื่อนมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะนักศึกษาที่ ห่างไกลจากครอบครัว จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกันทั้งในด้านการเรียน และในชีวิตประจำวัน การสร้างความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนที่กระทำได้ง่ายคือ ยิ้มแย้มแจ่มใส รับฟังความคิดเห็นของเพื่อน มีความเอาใจใส่จริงใจ มีความปรารถนาดีต่อเพื่อน

6. การอยู่ร่วมกันในหอพัก นักศึกษาควรปรับตัวให้อยู่ในหอพักได้อย่างเป็นสุข โดยไม่ สร้างปัญหาหรือความรำคาญให้เพื่อนร่วมห้องและเพื่อนร่วมหอ เช่น เคารพและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ อย่างเคร่งครัด มีความอดทน รู้จักเกรงใจผู้อื่น รักษาความสะอาดภายในหอพัก หากมีปัญหาควร ปรึกษาหารือ และหาแนวทางช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นต้น

7. อาหารการกิน นักศึกษาควรพยายามฝึกตนเองให้เป็นคนกินง่าย อยู่ง่ายแต่สะอาด และ ประหยัด การกินอยู่ง่ายเป็นสิ่งที่จะช่วยให้อาสาสมัครปรับตัวเข้ากับเพื่อนและสภาพ แวดล้อมได้ ง่าย การปรับตัวอาจเป็นไปตามธรรมชาติ หรืออาจได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากครู อาจารย์ เพื่อ ขจัดความไม่สอดคล้องกันระหว่างวุฒิภาวะกับการเป็นปัญญาชน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปสภาพชีวิตของนิสิตในมหาวิทยาลัยได้ว่าการใช้ชีวิต ของนิสิตในมหาวิทยาลัยนั้นไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น แต่นิสิตยังได้เรียนรู้ ประสบการณ์ชีวิตจากนอกห้องเรียนอีกด้วย ทั้งนี้เพราะการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ให้ความสำคัญระ แก่นิสิตอย่างมากในการเลือกดำเนินชีวิต ซึ่งนิสิตในแต่ละชั้นปีจะมีกิจกรรมและการใช้ชีวิตที่แตกต่าง กันไป

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ธีระ นทีวุฒิกุล (2521: 40) ได้ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจกรรมทางวิชาการ ศิลปดนตรี การพูดและการพิมพ์ ส่งเสริมวิชาชีพ กิจกรรมงานอดิเรก ศาสนาและวัฒนธรรม กีฬาและสุขภาพ กิจกรรมทางสังคม สังคมสงเคราะห์ และบำเพ็ญประโยชน์ และเมื่อจำแนกตามตัวแปร เพศ กลุ่มสาขาวิชา ภูมิภาค และรายได้ของครอบครัว พบว่า อันดับ ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประภาศรี สุนันทบุตร (2522: 61) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคำแหงใน ทิศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาร้อยละ 96.83 เข้าห้องเรียนก่อนเวลาที่อาจารย์จะเข้าสอน นักศึกษาที่สามารถจดคำบรรยายได้ทันอยู่เสมอมีร้อยละ 65.30 นักศึกษาที่เข้าห้องเรียนด้วยความ เพลิดเพลินมีเพียงร้อยละ 51.26 และมีนักศึกษาที่ไม่เคยถกเถียงเกี่ยวกับปัญหาวิชาการกับอาจารย์ สูงถึงร้อยละ 74 และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อ สภาพแวดล้อมในด้านการเรียนแตกต่างกัน แต่นักศึกษาในคณะวิชาต่างกันและภูมิภาคต่างกันจะมี ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมในด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

บุปผา การีเวท (2527: 66 – 69) ได้ศึกษาทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีต่อสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาส่วนมากจะเลือกคบเพื่อนที่มีรสนิยม ความคิดเห็นและลักษณะนิสัยใจคอที่คล้ายคลึงกัน นักศึกษามีอิสระในการเลือกคบเพื่อนต่างเพศสูงและคบกันอย่างอิสระ ซึ่งเป็นแนวทางนำไปสู่เพศสัมพันธ์ได้มาก มีนักศึกษาเพียงส่วนน้อยที่เลือกคบเพื่อนเพศเดียวกันในทำนองชู้สาว ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในสังคม เมื่อจำแนกตามตัวแปรเพศ นักศึกษามีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่สำหรับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน จะมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมสังคม กลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527: 28) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกา ซึ่งพบว่า สภาพนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกามีลักษณะที่ใกล้เคียงกับสภาพนักศึกษาในปัจจุบันของประเทศไทย คือ

1. นักศึกษาปีที่ 1 รู้สึกสนใจ ตื่นเต้นต่อทุก ๆ สิ่งที่อยู่รอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเรียน หรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย นักศึกษาอยากเรียน มีความตั้งใจในการศึกษาและอยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจะสนิทสนมและเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์
2. นักศึกษาปีที่ 2 ไม่ค่อยพอใจครู อาจารย์ เริ่มมีความขัดแย้ง และเป็นปฏิปักษ์ต่อมหาวิทยาลัย มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น
3. นักศึกษาปีที่ 3 มักสงบเงียบ ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อน ๆ มากกว่า มีความเฉยเมยต่อสังคมมหาวิทยาลัย และต่อการเรียน อาจมีความคิดที่จะมีเพื่อนต่างเพศที่สนิทสนมพอที่จะเป็นคู่รัก
4. นักศึกษาปีที่ 4 ส่วนมากมักจะยุ่งเกี่ยวกับการหางาน การศึกษาต่อ และความก้าวหน้าในอนาคตมากกว่ากิจกรรมของมหาวิทยาลัย

สว่างจิต ศรีระชา (2530: 170–171) ได้ศึกษาชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นในด้านเศรษฐกิจ พบว่า นักศึกษาใช้จ่ายเงินสำหรับชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกันตามรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง นักศึกษาจะใช้จ่ายเงินเป็นค่าอาหารมากกว่าค่าใช้จ่ายด้านอื่นๆ นอกจากนั้นเป็นค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวเตร่ ค่าสังคมในกลุ่มเพื่อนและค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น

ภาวนา ใจประสาท (2534: 170-171) ได้ศึกษาการดำรงชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย เชียงใหม่โดยส่วนรวมแต่ละด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านความเป็นอยู่ในหอพัก ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้แบบสอบถามการดำรงชีวิตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้น สาขาวิชา ภูมิลำเนา รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนมีการดำรงชีวิตภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบการดำรงชีวิตของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวมทั้ง 5 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แอสติน (Astin. 1984: 1 – 10) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาในสหรัฐอเมริกา พบว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า กินยานอนหลับ และสิ่งเสพติด จะพบในนักศึกษาที่เริ่มเข้าสู่

มหาวิทยาลัย และจะเพิ่มขึ้นตามกาลเวลาที่อยู่ในมหาวิทยาลัย ดังนั้นการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมหรือการแสดงออกถึงความต้องการของนักศึกษาชั้น กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อนักศึกษาที่จะนำไปในทางที่ดีหรือทางเสียก็ได้

ฮูด (Hood. 1992: 33) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานและความรับรู้ทางครอบครัวกับรูปแบบการใช้เวลาของเด็กวัยรุ่น โดยสมมุติฐานว่า เด็กวัยรุ่นยังคงใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวและอิทธิพลของครอบครัวจะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของเขา โดยศึกษาถึงองค์ประกอบทางจิตวิทยาสำหรับเด็กวัยรุ่นกับความพึงพอใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ของการใช้เวลากับพื้นฐานและการรับรู้ทางครอบครัวองค์ประกอบทางจิตวิทยา 9 องค์ประกอบ สามารถนำมาเป็นองค์ประกอบ ในการวัดการใช้เวลาของเด็กวัยรุ่น

เรย์มอร์ (Raymore. 1994: 702) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของพฤติกรรมการใช้เวลาในช่วงเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสู่ช่วงวัยรุ่นในมหาวิทยาลัย จนถึงช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยการมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและการคงอยู่ของรูปแบบพฤติกรรมการใช้เวลาตามช่วงวัยดังกล่าว ได้แก่ เพื่อนสนิทและผู้ปกครอง รูปแบบการใช้เวลาที่ทำการศึกษา ได้แก่ ระดับของการมีส่วนร่วมและกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย กิจกรรมบันเทิง กิจกรรมที่บ้าน และกิจกรรมที่เสี่ยงอันตราย นักเรียนที่อยู่ในช่วงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาในเกณฑ์ต่ำและจะเปลี่ยนแปลงโดยเข้าร่วมกิจกรรม การใช้เวลาสูงขึ้นเมื่อเข้าเรียนในระดับวิทยาลัยและเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้นกล่าวคือ จะเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาน้อยลง

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของนิสิตในมหาวิทยาลัย สรุปได้ว่าตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของนิสิต คือ อายุ ค่าใช้จ่าย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ผู้วิจัยคาดว่าตัวแปรดังกล่าว จะมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ซึ่งการศึกษาดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของนิสิตภายในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะผู้บริหารและอาจารย์ ได้เข้าใจการใช้ชีวิตของนิสิตในมหาวิทยาลัย และนำมาจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องเหมาะสมกับนิสิตมากที่สุดทำให้นิสิตได้มีการศึกษาอย่างสมบูรณ์และมีคุณลักษณะสมความมุ่งหวังของมหาวิทยาลัย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 1367) ได้ให้ความหมายของอายุว่า หมายถึงจำนวนปีที่นับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน โดยอายุเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดฐานะของบุคคลในสังคมบุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความเห็นและมีแนวทางการปฏิบัติแตกต่างกันไปตามประสบการณ์

สุภาพร วิวัฒน์อัศวิน (2546: 19) กล่าวว่า อายุเป็นตัวแปรที่สะท้อนให้เห็นภูมิหลังและประสบการณ์ที่ผ่านมาของชีวิต เพราะว่าบุคคลที่มีอายุแตกต่างกันมีโอกาสมากน้อยในการเรียนรู้ทางสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อความแตกต่างในด้านทัศนคติ ความคิดและความเชื่อได้

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

นักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตไว้ ดังนี้

มิสเชล (Mischel. 1974: 287) ให้ความหมายว่า ความสามารถในการคาดการณ์ไกลและเล็งเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่าหรือมากกว่าผลที่ได้รับในปัจจุบัน จึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติ ต่อจากนั้นควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นต่อนตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต ซึ่งการดำเนินการปฏิบัติตามแผนนี้เป็นระยะเวลานานกว่าจะบรรลุผล หรือจะต้องทำเป็นจำนวนหลายครั้งซึ่งเป็นการควบคุมตนเองให้ละเว้นการกระทำบางอย่างในระยะเวลาหนึ่ง จนกระทั่งได้ผลตามต้องการ

ไรท์ (Wright. 1981: 298) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า ผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ซึ่งจะเห็นว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย

ดวงเดือน พันธุมนาวิณ และเพ็ญแข ประจวบจันทน์ (2520: 35) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า เป็นความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดใจรอได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การรอรับรางวัลที่ยิ่งใหญ่ในอนาคตแทนการรับรางวัลเล็กน้อยซึ่งจะได้รับในทันที หรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบัน เพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน และอาจถือว่าเป็นลักษณะบุคคลิกภาพของบุคคลได้

นาตยา ปิลาธนนานนท์ (2526: 21 – 23) กล่าวถึงความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต โดยสรุปว่า เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยมีการคำนึงถึงผลของการกระทำนั้น ๆ ว่าจะส่งผลร้ายหรือผลดีแก่ตนเองและสังคมอย่างใด ควรประพฤติหรือปฏิบัติอย่างไรจึงจะทำให้ไม่เกิดผลร้ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

จรรยา สุวรรณทัต (2531: 48) กล่าวถึงลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า เป็นลักษณะของการมองสู่อนาคตข้างหน้า ซึ่งเป็นการมองที่ลึกซึ่งกว้างไกลที่จะมีผลไม่เพียงแต่ตัวผู้มองเท่านั้น หากครอบคลุมไปถึงบุคคลอื่นและสังคมมนุษย์ชาติที่บุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย และถือว่าเป็นจิตลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

ไพโรจน์ โตเทศ (2531: 21 – 22) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตปลูกฝังให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ฝึกให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคม ตลอดจนจรรยาให้ผู้เรียนเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต และให้รู้จักวางแผนล่วงหน้าได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของนิสิตในการคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรอรับผลดีหรือป้องกันผลเสีย ตลอดจนสามารถควบคุมตนเองให้กระทำหรือเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นตามมาทั้งตนเอง และแก่ผู้อื่นในภายหลัง ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากประเทศที่กำลังพัฒนาต้อง

มีการปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ระเบียบ ประเพณี ประชาชนของประเทศที่กำลังพัฒนาจะต้องเห็นความสำคัญของการวางแผน เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับในอนาคต

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.3.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มิสเนอร์ (Nurmi. 1991: 20; citing Meissner. 1961) ได้ศึกษาความกังวลใจเกี่ยวกับอนาคตของเด็กชายอเมริกัน จำนวน 1,278 คน ที่มีอายุ 13-18 ปี ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความกังวลเกี่ยวกับโรงเรียนและด้านอาชีพและความกังวลเกี่ยวกับโรงเรียนจะลดลงเมื่ออายุเพิ่มขึ้น ในขณะที่ความกังวลด้านอาชีพเพิ่มขึ้นตามอายุ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ความวิตกกังวลน่าจะมีผลต่อการปรับตัว คือ จากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากขึ้นหรือนักศึกษาพยาบาลที่อยู่ในระดับชั้นปีสูงก็น่าจะมีการปรับตัวได้ดีกว่านักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่ำกว่า

แคมเมอร์อนดีไซบาฮาเดอร์และเจอร์มเมล (Nurmi. 1991: 19; citing Cameron, Desai, Bahador, & Dremel. 1977-1978) ได้ศึกษาการวางแผนอนาคตในชนชาวอเมริกันอายุ 9-65 ปี จำนวน 1,031 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ความคาดหวังในอนาคต ถ้าบุคคลมีการวางแผนในอนาคตก็จะปรับตัวเพื่อให้ได้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งผลที่ได้เนอร์มิได้นำมาอ้างเฉพาะในช่วงวัยรุ่นพบว่าเด็กอายุ 14-17 ปี มีการวางแผนในอนาคตน้อยกว่ากลุ่มอายุ 18-25 ปี

เรย์เนอร์ (ดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ 2530:101; อ้างอิงจาก Raynor. 1978: 254) ได้ทำการวิจัยพบว่า บุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะมีการตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และเป็นผู้ที่ขยันขันแข็งในการทำงานมากกว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำซึ่งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องในการปรับพฤติกรรม

2.3.2 งานวิจัยในประเทศ

พนิดา สินสุวรรณ (2527: 61) ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา ศึกษาเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม ด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีค่าเฉลี่ยของลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบบรรยาย และนักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์

ดวงเดือน พันธมนาวิน อรพิพันธ์ ชูชมและสุภาพร ลอยด์ (2529: 256) ศึกษาการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 จากโรงเรียนในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดรอบกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,600 คน เป็นนักเรียนชาย 780 คน และนักเรียนหญิง 820 คน พบว่า เยาวชนไทยมีลักษณะมุ่งอนาคตสูง ยอมรับการควบคุมสื่อมวลชนจากบิดามารดามากและยอมรับสื่อมวลชนที่เหมาะสม โดยเฉพาะด้านโทรทัศน์และสิ่งตีพิมพ์มาก และเป็นเยาวชนที่รับรู้ว่าจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากจากผู้ปกครอง

สมจิตต์ เพิ่มพูน (2532: 89-90) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคม โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์

กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน และลักษณะมุ่งอนาคตหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

สุรพงษ์ ชูเดช (2534: 135-145) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่สำคัญของนิสิตในชั้นปีที่ 3-4 ของมหาวิทยาลัย 2 แห่ง รวม 273 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบวัดต่างๆโดยจิตลักษณะที่ศึกษา ได้แก่ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตและเอกลักษณ์แห่งอีโก้ พบผลที่สัมพันธ์กับจิตลักษณะคือ นิสิตที่เรียนวิชาเกี่ยวข้องกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และในหมู่นิสิตที่เรียนวิชาที่ให้ความสำคัญแก่มนุษย์และสังคมมากนี้ ลักษณะสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการปรับตัว ถ้ามีผลการเรียนดีด้วย จะเป็นผู้ที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง และมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก และผลนี้พบในกลุ่มนิสิตที่ครอบครัวมีระดับเศรษฐกิจสังคมต่ำอย่างชัดเจนกว่านิสิตประเภทอื่นๆ

กนกวรรณ อุ๋นใจ (2535: 57) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 30 คน พบว่ากลุ่มที่ได้รับการพัฒนาโดยเทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จักรวาล ภูพานันท์ (2537: 72-75) ได้ศึกษาผลการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร จำนวน 24 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ ซึ่งผู้วิจัยคาดว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มน่าจะช่วยให้เด็กมีการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับกลุ่มได้ดี

จากงานวิจัย ลักษณะมุ่งอนาคต สรุปได้ว่าบุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคต คือ ถ้าบุคคลมีการวางแผนในอนาคตไว้ว่า บุคคลมีความคาดหวังพฤติกรรมต่างๆที่ตนกระทำขึ้น พฤติกรรมซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ อบรมเป็นตัวชี้ถึงการลักษณะมุ่งอนาคตของแต่ละบุคคล ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า ลักษณะมุ่งอนาคตน่าจะทำให้มีการปรับตัวได้ดีกว่านิสิตที่มีลักษณะการมุ่งอนาคตต่ำ

2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.4.1 ความหมายและความสำคัญของบุคลิกภาพ

“บุคลิกภาพ” นักจิตวิทยาและนักวิชาการให้ความหมายไว้หลายทัศนะด้วยกัน เช่น อนาสตาซี (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 11 – 15; อ้างอิงจาก Anastasi. 1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างกัน อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกันได้ หรือแม้แต่สภาพแวดล้อมและพันธุกรรมเดียวกัน นอกจากนี้ ฮิลการ์ด และแอทกินสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 41; อ้างอิงจาก Hilgard; & Atkinson. 1967) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเขา ส่วน ออลพอร์ต (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 11 – 15; อ้างอิงจาก Alport. 1967) ได้อธิบายว่า บุคลิกภาพ เป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจบุคคล และเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคลนั้นทั้งหมด

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 41; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือตัวเราทั้งตัว หรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้น เป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ นอกจากนี้ สายสุรี จุติกุล (2511: 8) กล่าวเช่นเดียวกันว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนต่าง ๆ ของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้น แตกต่างบุคคลอื่น ส่วนต่าง ๆ นั้น ได้แก่ อุปนิสัย นิสัยใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่าง ๆ เหล่านี้จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล และเชดสคักดี โฆวาสินธุ์ (2530: 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของ แต่ละบุคคลและเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรม ของบุคคลนั้น

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าวสรุปได้ว่าบุคลิกภาพคือลักษณะของบุคคลที่ แสดงออกด้านการกระทำเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลเฉพาะตัว ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

2.4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

กาญจนา คำสุวรรณ (2524: 194 – 195) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ ทางสังคมและส่งผลต่อบุคลิกภาพนั้น แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรม เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเหมือนกัน หรือ ต่างกัน มีผลให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันตามความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม ประเพณี และคำสอน ของสังคมนั้น ๆ

2. ประสบการณ์เฉพาะตัวเป็นอิทธิพลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีผลให้แต่ละคนได้รับการหล่อหลอมบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน ผู้ที่ได้รับการ เลี้ยงดูที่เหมาะสม ได้รับความรัก เอาใจใส่ดูแล ให้กำลังใจ ก็จะพัฒนาบุคลิกภาพไปในทิศทาง เหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลและมองโลกในแง่ดี ในขณะที่ผู้ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อยปละละเลยหรือเข้มงวด จะมีบุคลิกภาพไปในทิศทางตรงกันข้าม มีความก้าวร้าว ไม่ไว้ใจ คน หวาดระแวง และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสังคม

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530: 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ ประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความ สูง ต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกาย บางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของ พันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งพัฒนาการทางกายทางจิตและ บุคลิกภาพ คือ บุคคลอื่น ๆ รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ที่เป็นมนุษย์ คนอื่น ๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางสังคม มนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงเด็กเป็นส่วนมาก

อิริคสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 42; อ้างอิงจาก Erikson. 1959) เชื่อว่า การพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้น มีได้ตั้งแต่ในวัยเด็ก แต่จะมีการพัฒนาลักษณะต่าง ๆ ของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับ ตลอดช่วงชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล

ฉลอง ภิรมย์รัตน์ (2531: 29-30) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพมี 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จากพ่อ แม่ หรือ บรรพบุรุษไปสู่ลูกหลานได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทและเลือด เป็นลักษณะที่ติดตัวมาแต่เกิด

2. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งที่เป็นธรรมชาติ และสภาพวัฒนธรรม ประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่าง ๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องกับอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ และปรับตัวให้สมกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนคนที่อยู่ใกล้ชิดขององค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพของคนแตกต่างกัน

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า อิทธิพลของพันธุกรรมสิ่งแวดล้อมและช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป

2.4.3 ประเภทของบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะเค้าหน้าหรือโครงสร้างต่าง ๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อที่มนุษย์เรานั้น มีลักษณะทางสรีระเป็นแบบ ๆ ไป แต่ละแบบอาจเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแต่ละอย่าง (Luthan. 1989: 160) ดังนั้น จึงมีผู้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็นหลายประเภท เช่น ความคิดของจุง (Hergenharn. 1990: 58 – 85; citing Jung. n.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่นเคร่งครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตัวเอง และการกระทำทุกอย่างที่มักจะทำขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คึกกึ่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

เครซเมอร์ (Samuel. 1981: 190 – 191; citing Kretschmer. 1921) และเชลดอน (Burger. 1986: 189; citing Sheldon. 1942) กล่าวว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่าง ลักษณะ

ของคน จึงได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีรวิทยาสอดคล้องกันเป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทที่มีรูปร่างอ้วนเตี้ย คอโต รูปร่างมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนที่ชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบการสังคม สนุกสนาน รื่นเริง โกรธง่ายหายเร็ว และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่างใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ รูปร่างแข็งแรง ชอบออกกำลังกาย (Atheletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลก ๆ ช้น ๆ ไม่ใคร่ มีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกอยู่เสมอ

นอกจากนี้ ฟรีดแมน และ โรเซนแมน (Farmer; et al. 1984: 34; citing Friedman; & Rosenmen. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี รายละเอียดของบุคลิกภาพ ทั้ง 2 มีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (Organ; & Hamner. 1982: 272 – 273; Farmer; et al. 1984: 35; Smith; & Anderson. 1986: 1166 – 1167 ; Fontana; et al. 1987: 177)

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเร่งด่วน ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ข่มผู้อื่นอาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอยและอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่กับความเนือย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความขัดข้องใจ แบ่งเป็นความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบ เอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสงี่ยม ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene; et al. 1985: 165; Mitchell; & Lanson. 1987: 203; Robbins. 1989: 511)

2.4.4 ประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ เป็นบุคลิกภาพที่ค้นพบในราวปี ค.ศ. 1960 อันเนื่องมาจาก นายแพทย์ โรสแมน (Roseman) ได้เริ่มสังเกตผู้ป่วย โรคหัวใจว่ามีบุคลิกภาพบางอย่างที่แปลกไป จากผู้ป่วยอื่น ๆ จากการสังเกตเหตุการณ์บางอย่างในคลินิกโรคหัวใจของเขา พบว่า แก้วอี้ที่ผู้ป่วย โรคหัวใจมานั่งตรวจนั้นจะมีรอยสักเฉพาะตรงขอบแก้วอี้เท่านั้น แสดงว่า คนไข้ส่วนใหญ่ของเขา นั่งแต่ตรงขอบแก้วอี้ซึ่งทำให้เขาคิดว่าคนเช่นนี้จะต้องเป็นคนรีบร้อน เพราะคนที่ทำอะไรรีบร้อนรีบเร่ง มักจะนั่งแก้วอี้แค่ตรงขอบแก้วอี้ จะได้ลุกได้รวดเร็ว คล้ายกับเป็นลักษณะของความพร้อมที่จะ เคลื่อนไหวได้ทันที จากความคิดนี้ทำให้เขาคิดว่า น่าจะมีบุคลิกภาพบางอย่างที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อ การเกิดโรคหัวใจ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของเขาอีกว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจบางคนนั้นไม่มีปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) ที่เคยเชื่อกันว่าเป็นสาเหตุสำคัญของโรคหัวใจเลย แต่เดิมนั้น พบว่า การมีโคเรสเตอรอลสูง ความดันโลหิตสูง การสูบบุหรี่ การเป็นเบาหวาน และความอ้วน เป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อ การเกิดโรคหัวใจ ดังนั้น เขาจึงใช้เวลา 8 ปี ในการร่วมกันศึกษาและวิจัยบุคลิกภาพผู้ป่วย โรคหัวใจ และในที่สุดก็พบว่า มี บุคลิกภาพชนิดภาพชนิดหนึ่งซึ่งต่อมาเราใช้ชื่อว่าบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคคลที่มีบุคลิกภาพตรงกันข้าม เรียกว่า มีบุคลิกภาพแบบ บี การค้นพบบุคลิกภาพแบบ เอ นั้น ถือว่าเป็นการค้นพบที่สำคัญเพราะ บุคลิกภาพแบบ เอ เป็นปัจจัยที่เสี่ยงกว่าปัจจัยกายภาพทุกตัว ถ้าเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคไขมันในหลอดเลือดสูงกับ คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ แล้ว คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะถือว่าเป็นปัจจัยที่เสี่ยงที่สุดของการเกิด โรคหัวใจ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 14; อ้างอิงจาก รังสิต ห่มระฤก. 2532)

จากประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี นั้น ฟรีดแมน และ โรสแมน (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 14; อ้างอิงจาก Friedman; & Roseman.1974) สรุปลักษณะของ บุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มี บุคลิกภาพรีบร้อน ชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาน้อย ๆ มีความรู้สึกที่ เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามมากในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อ ประสบความสำเร็จ ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อประสบความสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธ และก้าวร้าวได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มี บุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน และไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ชอบการ พักผ่อนดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ และไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคในการทำงาน

2.4.5 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และ บี แบบที่ใช้ในปัจจุบัน มี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 15; อ้างอิงจาก Friedman; & Roseman. 1974) คือ แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเอง

ในสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมพัทธ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

มาตราวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ ของเฟรมมิ่งแฮม Framingham Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ที่มีความกดดันในการทำงาน

แบบสำรวจการทำกิจกรรมของ เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูงเป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ลดละต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนักและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่า มีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ว่าได้รับแรงเสริมจากการทำงานมากกว่าอีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า นอกจากนี้ สตรูบและคนอื่น ๆ (Strube; et al. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่าเป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่า มีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่า ความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์ และมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

2.4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.4.6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บลูเมนทอลล์ (ชมพูนุท พงษ์ศิริ. 2535: 28 ; อ้างอิงจาก Blumenthal. 1978) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ของเด็กนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษา พบว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นบุคคลที่มีความเครียดสูงกว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

สตรูบ และโบลันด์ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533: 19 – 20 ; อ้างอิงจาก Strube; & Boland. 1986) ได้ศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการวินิจฉัยความยากของงานกับความเพียรในการทำงานนั้น พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยากมากขึ้นบุคคลจะมีความเพียรพยายามในการทำงานลดลง และจะมีความเพียรพยายามมากในงานที่มีความยากปานกลาง ในขณะที่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี นั้น มีความเชื่อถือในความสำเร็จและความล้มเหลวไม่แตกต่างกัน และการวินิจฉัยความยากของงาน และความเพียรพยายาม มีความสัมพันธ์กันทางบวก

ชาวทซ์ และคนอื่น ๆ (เปียกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. 2539: 24; อ้างอิงจาก Schwartz; et al. 1986) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และ บี ที่ประสบความสำเร็จในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้ใดเคยประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ แต่จะไม่เอาตัวไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

ไควร์เวอร์ และไวนด์เนอร์ (Kleiver; & Weidner. 1987: 204) ได้ศึกษาเรื่อง "ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งหวัง โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง" กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9 – 12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี พบว่าเด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

2.4.6.2 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533: 126 – 127) ได้ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 240 คน เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษา คือ จิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล โดยศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี และสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ ผลการศึกษา พบว่า "บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ" มีบุคลิกภาพแบบ เอ อายุน้อย มีความเครียดในการทำงานสูง มีความกลัวความสำเร็จสูง เป็นโสด มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาต่อ มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูง และมีการรับรู้ความมั่นคงในการทำงานสูง

ชมพูนุท พงษ์ศิริ (2537: 73 – 74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร จำนวน 230 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และ 4 และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 มีความวิตกกังวลต่ำที่สุด และนักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหา ยกเว้น วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาต่าง ๆ แบบรวมขอม

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ สรุปได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงานเพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

สรุปได้ว่าวัยของนิสิตในระดับอุดมศึกษาเป็นช่วงชีวิตที่กำลังเรียนรู้ และค้นหาตัวเอง บุคลิกภาพจึงเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ วิชาเอกสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

2.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

สิปปนนท์ เกตุทัต (2533: 168-175) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของไทยที่เน้นการก้าวไปสู่ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ เด็กและเยาวชนเป็นประเด็นที่ควรสนใจในสถานการณ์ของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงจะมีผลเอื้ออำนวย หรือขัดต่อการเตรียมพร้อมให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างไรบ้าง โดยเฉพาะการพัฒนาความรู้สึกรักคิดของเยาวชน ซึ่งเสนอเป็นภาพลักษณ์ได้ 3 กลุ่มคือ

1. เด็กที่มาจากครอบครัวฐานะปานกลางขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีโอกาสทางสังคมและได้เปรียบกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากมีสภาพทางเศรษฐกิจและครอบครัวอยู่ในฐานะที่ไม่แร้นแค้นอึดอัด และอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ในเขตเมืองหลวงที่มีความเจริญก้าวหน้า เด็กหญิงมีโอกาสเท่าเด็กชาย หากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมาก ความต้องการเชิงวัตถุได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอหรืออาจมากเกินไปเกินความต้องการ แต่ขาดความอบอุ่นทางจิตใจเนื่องจากพ่อแม่ไม่มีเวลาเอาใจใส่ การศึกษาทางจิตวิทยาบอกว่า เด็กเหล่านี้จะมีแนวโน้มที่จะดิ้นรนให้ได้รับการเอาใจใส่ในเชิงลบเมื่อเขาทำผิด แม้จะถูกดุด่าก็ยังดีกว่าไม่ได้รับการเอาใจใส่ เด็กมองโลกในแง่ไม่ดีหวาดระแวงต่อบุคคลและเรียกร้องการตอบสนองจากสังคม

2. เด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจใหม่ เป็นเด็กที่เคยยากจน ด้อยโอกาสในสังคมแต่พ่อแม่รวยขึ้นเนื่องจากที่ดินในเขตความเจริญทางเศรษฐกิจ เมื่อขายที่ดินก็มักจะอพยพมาใช้ชีวิตในเขตชุมชน ใช้เงินแสวงหาความสุขทางวัตถุ มีแนวโน้มที่จะฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายใช้สอยอย่างไม่รู้คุณค่า ดังนั้นการปลูกฝังความรู้สึกที่ดีงามในหมู่เด็กและเยาวชนเหล่านี้ จึงต้องเน้นให้เกิดสติปัญญาและความนึกคิดที่จะใช้ชีวิตตนเองสร้างอนาคตของตนเองได้และดำรงชีวิตอยู่อย่างรู้จักประมาณตน

3. เด็กที่มาจากครอบครัวยากจนห่างไกลความเจริญ เป็นเด็กที่ด้อยทางสมองและร่างกาย เป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสที่สุดในสังคม เพราะเกิดในครอบครัวที่เป็นชานาชาชาติ เด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กที่น้อยเนื้อต่ำใจได้ง่าย หากไม่ได้รับการช่วยเหลือให้ถูกต้อง อาจเป็นทรัพยากรที่ขาดการมีส่วนร่วมในสังคม

จรรยา สุวรรณทัต(2542:48-52) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีส่วนในการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้คือ สภาพภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ของครอบครัว กล่าวคือ ครอบครัวใดมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจไม่ขัดสน ย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขของครอบครัว เกิดความกลมเกลียวสมัครสมานกันในครอบครัว

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลต่อความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว ครอบครัวใดมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจไม่ขัดสน รู้จักการวางแผนด้านการเงิน ย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขของครอบครัว

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

2.6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ชีฮาน (Sheehan. 1973: 31) ได้แบ่งสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษาออกเป็น 2 ประการ คือ

1. การลงทุนของสังคม หมายถึง การลงทุนที่รัฐจ่ายไปเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
2. การลงทุนส่วนตัว หมายถึง การลงทุนที่ประชาชนต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้การศึกษา จากแนวความคิดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

สปริงเกอร์ (ชมนุช บุญสิทธิ์.2541: 45; อ้างอิงจาก Springe. 1958) พบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กมีความสัมพันธ์อย่างมากกับฐานะ ความเป็นอยู่ของครอบครัว กล่าวคือ เด็กที่มาจากบ้านที่ยากจนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำจะเป็นคนที่ปรับตัวไม่ได้ และมีอารมณ์ไม่มั่นคง มีปริมาณมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลาง

อีลิคโป (Arikpo. 1986: 2702-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะ การบริการ การใช้จ่าย และสภาพการเรียนของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาไม่แน่นอน แต่แหล่งการใช้จ่ายที่สำคัญที่สนับสนุนการเรียน ก็คือ เงินจากครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ เงินทุนส่วนตัวและการทำงานเสริม

2.6.2 งานวิจัยในประเทศ

นรินทร์ คุณาจิตพิมล(2540:30-31) ศึกษาเรื่องค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้เข้ารับการศึกษาในโครงการพิเศษ คณะวิศวกรรมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ศึกษากลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษาโครงการพิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังอยู่ในปีการศึกษา 2535 ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้ารับการศึกษาส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี คือบิดามารดามีการศึกษาระดับตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ประกอบอาชีพในด้านธุรกิจการค้า อาชีพด้านวิชาการ อาชีพงานสำนักงาน โดยมีตำแหน่งอยู่ในระดับผู้บริหาร รัฐบาล โดยส่วนใหญ่มีแหล่งเงินทุนจากครอบครัว คือบิดามารดา ญาติพี่น้อง

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่ดีจะทำให้เด็กไม่มีปัญหาทางการเรียนและการเงินมากนัก ส่วนเด็กที่มาจากบ้านที่ยากจนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำจะเป็นคนที่ปรับตัวไม่ได้ และมีอารมณ์ไม่มั่นคง

2.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ผลในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมหาวิทยาลัยจอห์นฮอปคินส์ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2537: 129-131) พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมากที่เอาใจใส่ในการทำการบ้านของนักเรียน และสนับสนุนกิจกรรมต่างๆของนักเรียนในโรงเรียน ฉะนั้น การทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้จึงสำคัญมาก ครุอาจใช้วิธีต่อไปนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน
2. วางแผนร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนเวลาอยู่บ้าน
3. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน ให้ผู้ปกครองช่วยดูว่านักเรียนจะต้องทำการบ้านเสร็จ ในกรณีที่นักเรียนทำไม่ได้เพราะไม่เข้าใจ ก็ควรจะช่วยอธิบายเพื่อนักเรียนจะได้ไม่เรียนล้าหลังเพื่อนหรือขาดความสนใจ
4. ในกรณีที่ผู้ปกครองจะต้องให้นักเรียนช่วยทำงานบ้าน ครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาทำการบ้าน
5. สนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

ประกายทิพย์ พิชัย (2539: 7-8) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรในด้านการเรียนได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตร ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางการเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้น ให้ความสนใจในการทำกิจกรรมของบุตรกับเพื่อน ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน การให้กำลังใจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อกระตุ้นให้บุตรเกิดความสำเร็จทางการเรียน ให้ความรักความห่วงใยใกล้ชิดต่อบุตร และความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในด้านการเรียนของบุตร โดยบิดามารดาหรือผู้ปกครองพยายามส่งเสริมสนับสนุน คาดหวังในมาตรฐานการเรียนแก่บุตร เพื่อต้องการให้บุตรประสบผลสำเร็จในการเรียนตามที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมุ่งหวังไว้

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสนับสนุน การเอาใจใส่ การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของผู้ปกครองด้านการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

2.8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เวกแลนด์ (Weigand. 1957: 518-522) มีความสนใจเรื่องการปรับตัวของนักเรียนและบทบาทของพ่อแม่ในครอบครัวที่เด็กอาศัยอยู่ สรุปผลการศึกษาไว้ดังนี้ นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน มีความแตกต่างกันทางการปรับตัว และทัศนคติต่อวิชาการเรียน นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนมีปัญหาทางครอบครัวน้อยกว่านักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน และนักเรียนที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนได้รับการสั่งสอนการปรับตนจากทางบ้าน และทัศนคติที่ดีต่อทางบ้าน

เมเยอร์ริเบงค์ (Marjoriban. 1972: 103-109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคม กับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุ 11 ขวบ จำนวน 185 คน โดยใช้แบบทดสอบ และแบบสอบถามพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองส่งเสริมการเล่าเรียน จะมีคะแนนจากแบบทดสอบ ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

พระมหาประยูร สุยะใจ (2548: 33) ได้ศึกษาพบว่า การที่บิดามารดาดูว่า บุตรทำการบ้านเสร็จเรียบร้อยหรือไม่ และการที่บิดาหรือมารดาให้ความช่วยเหลือบุตรในขณะที่บุตรทำการบ้าน พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นตัวทำนายระดับคะแนนของบุตรได้ดี

2.8.2 งานวิจัยในประเทศ

สุชาติ ลีตระกูล (2524: 120) ได้ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัย พบว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองเป็นตัวพยากรณ์ที่สำคัญตัวหนึ่งในการพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครสวรรค์

เพ็ญศรี ชินตาศิลา (2533: 111-112) พบว่า โดยทั่วไปแล้ว การที่ผู้ปกครองมีการจัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดอุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือ และให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เอาใจใส่และติดตามผลการเรียนของนักเรียน รวมทั้งการให้การสนับสนุน และส่งเสริมกำลังใจแก่นักเรียน จะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง จะส่งผลต่อการเรียนของเด็กนักเรียน ถ้าผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือ เอาใจใส่และติดตามผลการเรียนของนักเรียน รวมทั้งการให้การสนับสนุนและส่งเสริมกำลังใจแก่นักเรียน ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.9 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

2.9.1 สภาพแวดล้อมทางด้านเพื่อน

นิวคอมบ์ (Newcomb. 1962: 79) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลกับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งในด้านทัศนคติ ทักษะความสามารถและบุคลิกภาพของนักศึกษา และเป็นกลุ่มที่ก่อให้เกิดอิทธิพลภายนอกที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

เฟลด์แมน และ นิวคอมบ์ (Feldman; & Newcomb. 1973: 78) ได้สรุปความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนักศึกษาไว้ว่า เพื่อนสามารถให้กำลังใจในเรื่องทั่วไป ซึ่งไม่สามารถหาได้จากอาจารย์และชั้นเรียน เพื่อนร่วมกลุ่มสามารถช่วยเหลือเกื้อหนุนในด้านกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนและวิชาการได้ กลุ่มเพื่อนสามารถช่วยทำให้นักศึกษามีความมั่นใจและพอใจในตนเองยิ่งขึ้น และเพื่อนยังช่วยทำหน้าที่ในการฝึกการเข้าสังคมแก่นักศึกษาและช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวซึ่งจะส่งผลในการช่วยเหลือกันในระหว่างการทำงานได้

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2524: 12) ได้แบ่งความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. ความสัมพันธ์ทางด้านอารมณ์ คือ ความสัมพันธ์ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานของความรู้สึกและความผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน เป็นต้น การตัดสินใจพิจารณาใด ๆ อาศัยความรู้สึก อารมณ์ และอาวุโสเป็นหลัก กิจกรรมเกี่ยวเนื่องกับความสัมพันธ์แบบนี้เป็นกิจกรรมทางความรู้สึก อารมณ์ เช่น การบันเทิง การเลี้ยงสังสรรค์ การเชียร์กีฬา เป็นต้น

2. ความสัมพันธ์ทางสติปัญญา ตั้งอยู่บนเหตุผลและหลักการ อาศัยความรู้ ความคิด เหตุผลและสติปัญญาเป็นเครื่องเชื่อมโยง เช่น ความรู้สึกระหว่างเพื่อนร่วมงานระหว่างอาจารย์กับศิษย์ที่ใฝ่หาความรู้ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การตัดสินใจพิจารณาปัญหาใด ๆ อาศัยเหตุผลและหลักการและความรู้เป็นหลักผู้มีเหตุผลที่ดีกว่าย่อมถูกต้อง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ การอภิปรายการพูดคุย ถกเถียง ประชุมหรือสัมมนากันในเรื่องของวิชาความรู้ พบว่าลักษณะวัฒนธรรมของกลุ่มเพื่อนเป็นองค์ประกอบอย่างเดี่ยวที่สำคัญที่สุดในประสบการณ์ของนักศึกษา ลักษณะของนักศึกษาที่เหมือนกันจะนำไปสู่ความสมัครสมานสามัคคีของกลุ่ม

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527: 28 – 37) ได้กล่าวถึงปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เช่น การอภิปราย การโต้วาที การรายงาน จะช่วยให้เกิดปฏิริยาตอบสนองระหว่างกัน ฝึกการทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527: 61) ให้ความเห็นไว้ว่า กลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัว หรือจัดกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมของกลุ่มที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของนักศึกษา การปฏิสัมพันธ์ของกลุ่ม โครงสร้างของกลุ่ม จุดมุ่งหมายของกลุ่ม และปทัสถานของกลุ่มอย่างชัดเจน ซึ่งลักษณะของกลุ่มนี้จะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า จากความสำคัญของกลุ่มเพื่อนดังที่กล่าวมาจะเห็นว่าสภาพแวดล้อมทางด้านเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อน (Peer Group) มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อตัวนิสิต ต่อพฤติกรรมกรเรียน การดำเนินชีวิตและอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก เพราะนิสิตแต่ละคนจะต้องมีการติดต่อพบปะกับเพื่อนนิสิตด้วยกันเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตเหล่านี้ มีช่วงอยู่ในวัยใกล้เคียงกัน (อำนาจ หงษา. 2545: 26) ดังนั้นประสบการณ์ด้านกลุ่มเพื่อนนับเป็นประสบการณ์อีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการของนิสิตในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2.9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

2.9.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แอสติน และ ลี (Astin; & Lee. 1972: 141) ได้วิจัยพบว่า การเลือกสาขาวิชาและอาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรม การสอน กฎหมาย และธุรกิจ มักคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

เดอคอสเตอร์ (ชมนุช บุญสิทธิ์. 2541: 28; อ้างอิงจาก Decoter. 1981) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

2.9.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พูนทรัพย์ วงษ์พานิช (2523: 47 – 48) ได้วิจัยพบว่า การปรับตัวกับเพื่อนมีอิทธิพลสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2523: 77) ได้วิจัยพบว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้นิสิตออกจากสถาบันก่อนสำเร็จการศึกษา คือ นิสิตไม่ชอบทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัยร่วมกับเพื่อน

วัชรินทร์ แก้วลา (2531: 78) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมกลุ่มเพื่อน ในทัศนะของนักศึกษา วิทยาลัยครูนครราชสีมา ผลการศึกษา สรุปข้อคิดเห็นหรือเหตุผลของนักศึกษาได้ดังนี้ การพัฒนาสภาพแวดล้อมสังคม กลุ่มเพื่อนเอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษานั้น วิทยาลัยครูควรดำเนินการเรื่องต่อไปนี้เป็นคือ ส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของสังคมกลุ่มเพื่อน จัดสภาพแวดล้อมวิทยาที่เอื้อต่อการพัฒนาสังคมกลุ่มเพื่อน พัฒนาคุณภาพของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

จากเอกสารงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลอย่างสูงต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต หากนิสิตมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ได้รับการยกย่องยอมรับจะทำให้นิสิตสามารถพัฒนาบุคลิกภาพ ทัศนคติในทางที่ดีต่อตนเอง ผู้วิจัยจึงคาดหวังว่าสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนจะเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2.10 เอกสารที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับอาจารย์

ธิดารัตน์ บุญนุช และประกอบ คุปรัตน์ (2528: 363) ได้กล่าวถึงความสามารถด้านสังคมของนักศึกษาไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมให้แก่ นิสิตนักศึกษา โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอนกับอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นผู้สอนจึงนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะถ่ายทอดมารยาททางสังคมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่ นิสิตนักศึกษา และผลการศึกษาของโคแกน (อำนาจ หงษา. 2545: 22; อ้างอิงจาก Cogan. 1975 : 135-139) ได้แสดงว่าสัมพันธภาพอันดีระหว่างนิสิตกับอาจารย์จะทำให้ผลการเรียนของนิสิตดีขึ้น และยิ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีมากขึ้นเท่าใด ยิ่งทำให้นิสิตสามารถที่จะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงขึ้นตามไป

ด้วย และลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์และนิสิตจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนิสิต ถ้าหากนิสิตมีความศรัทธาในตัวอาจารย์ ซึ่งจะช่วยให้นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งจะมีผลทำให้นิสิตมีผลการเรียนดีขึ้น

ไรอัน (Ryans. 1960 : 278-284) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของอาจารย์ที่ตัวอย่างหนึ่งคือ การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิต เช่น มีความเข้าใจนิสิต แสดงความเป็นเพื่อน ช่วยเหลือปัญหา ส่วนตัว เช่นเดียวกับปัญหาการเรียน ยกย่องชมเชยนิสิตที่ทำงานดี ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของนิสิต ส่งเสริมและให้กำลังใจนิสิต เป็นต้น

เบค (Beck. 1970 : 11) พบว่า ผู้เรียนมีความต้องการให้ผู้สอนมีไมตรีจิต และให้ความอบอุ่น ถ้าผู้สอนตอบสนองความต้องการนั้นแล้ว จะทำให้ผู้เรียนรับรู้ผู้สอนไปในทางที่ดี มีกำลังใจ และได้รับความสำเร็จในการเรียน

2.10.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527: 130-142) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ 10 แห่ง พบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอน คือ ความสนใจในวิชาที่เรียน ผู้สอนมีความเป็นกันเอง และวิธีสอนของอาจารย์ ส่วนปัจจัยที่มีผลให้นักศึกษาสนใจเรียนมากที่สุด 3 ปัจจัย คือ ผู้สอนเตรียมการสอนอย่างดี มีความเป็นกันเองและกระตือรือร้นในการสอน ส่วนปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่า ปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอน ใช้วิธีการสอนไม่ดี บรรยายไม่ถูกวิธี ทำให้ชั้นเรียนน่าเบื่อหน่าย

พรชูลี อาชาวำรุง (2525: 232) พบว่า ความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์กับนิสิต จัดเป็นพื้นฐานของสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีขึ้น ถ้าหากความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตไม่ดีเท่าที่ควรจะทำให้ประสิทธิภาพการสอนด้อยลง

2.11 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบ

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) ของแบนดูรา (Bandura. 1977: 10-29) ซึ่งอธิบายแนวคิดที่สำคัญในการเรียนรู้ทางสังคมดังนี้ พฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม ผู้เรียนจะเลียนแบบตัวแบบ การเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ รวมถึงการสังเกตการตอบสนองและปฏิกิริยาต่างๆของตัวแบบสภาพแวดล้อมของตัวแบบ ความน่าเชื่อถือ ของตัวแบบ ความมีชื่อเสียงของตัวแบบ ผลกรรมที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตัวแบบ คำบอกเล่าเกี่ยวกับความเชื่อถือของตัวแบบ ฯลฯ ผลจากการสังเกตจะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบหรือแสดงพฤติกรรมใหม่ได้ ทำให้ไม่ต้องลองผิดลองถูก พฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์ เป็นผลมาจากการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์พฤติกรรมกับผลที่เกิดขึ้น ความรู้ที่มนุษย์ก็เกิดความคาดหวังเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามมาได้ ทำให้เกิดความดีใจ ความวิตกกังวล ความกลัวขึ้นล่วงหน้า ความคาดหวังนี้ทำให้มนุษย์ตัดสินใจทำพฤติกรรมหนึ่งเกิดผลตามที่ตนปรารถนา

สวานา พรพัทธน์กุล (2525: 2-7) กล่าวว่า บุคคลที่เด็กจะเลียนแบบนั้นจะเริ่มต้นจากบุคคลที่เด็กใกล้ชิดที่สุดแล้วค่อยๆ ห่างออกไปจากตัวเด็กตามพัฒนาการทางสังคมของเขา ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. เลียนแบบจากพ่อแม่และครู ในช่วงที่เด็กเริ่มเลียนแบบได้นั้น เด็กจะเลียนแบบบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุด คือ พ่อ แม่ ซึ่งมีความหมายถึงผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องดูแลเด็กแทนพ่อแม่ด้วย เมื่อเด็กเติบโตขึ้นไปโรงเรียนใช้เวลาครึ่งหนึ่งของชีวิตในแต่ละวันอยู่กับครู ดังนั้น ความสำคัญของครูในการเป็นตัวแบบจึงพอกๆกับพ่อแม่ ผู้ปกครองและครู จึงควรเป็นตัวแบบที่ดี แต่ต้องไม่แสวงแสดงบทบาทของตัวแบบให้แก่เด็ก

2. เลียนแบบจากตัวแบบที่เด็กชอบ จะต้องเป็นแบบที่ก่อให้เกิดความพอใจแก่เด็ก อาจเป็นเพื่อนและบุคคลอื่นๆที่แวดล้อมเขาอยู่

3. เลียนแบบจากตัวแบบที่ตรงกับความสนใจ การเลียนแบบจะเกิดขึ้นเมื่อตัวแบบนั้นตรงตามความสนใจ เด็กหญิงจะเลียนแบบแตกต่างไปจากเด็กชาย เนื่องจากความสนใจแตกต่างกัน แม้ว่าเด็กหญิงหรือเด็กชายด้วยกันความสนใจก็จะแตกต่างกันไปอีก เช่น เด็กหญิงบางคนสนใจเลียนแบบการทำงานในบ้านของพ่อแม่ แต่บางคนอาจจะสนใจศิลปะการแสดงต่างๆ ที่ตนได้พบในรายการโทรทัศน์ และพยายามเลียนแบบนั้นก็ได้

4. เลียนแบบจากผู้กล้าหาญ ไม่ว่าจะเด็กหญิงหรือเด็กชาย ย่อมจะมีผู้กล้าหาญที่ตนยกย่องและพอใจจะเลียนแบบตามผู้กล้าหาญของตน ตัวแบบอาจมาจากเรื่องจริงหรือไม่จริงก็ได้ ตัวแบบของเด็กมัก ได้แก่ บุคคลที่อายุมากกว่า

5. เลียนแบบจากตัวละครซึ่งเป็นตัวละครในนิยาย ภาพยนตร์โทรทัศน์ เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเลียนแบบเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ รวมถึงการสังเกตการตอบสนองและปฏิกิริยาต่างๆของตัวแบบ ผลจากการสังเกตจะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ หรือแสดงพฤติกรรมใหม่ได้

2.11.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบ

2.11.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

อีเกิล ริชแมน และโคเกิล (Egel, Richman; & Koegel. 1981) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ต้นแบบที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน และอยู่ในวัยเดียวกับผู้ที่ประสงค์ให้เลียนแบบโดยศึกษานักเรียนจำนวน 4 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 2 คน อายุระหว่าง 5 ขวบถึง 7 ขวบ 9 เดือน กำลังศึกษาในชั้นเรียนที่ต้องให้การซ่อมเสริมพิเศษ 4 คน เป็นนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่เรียกว่า ออทิสติก โดยใช้วิธีทดลองคือ วิธีหลายเส้นฐานข้ามบุคคล ผลการทดลองพบว่า การใช้ตัวแบบที่อยู่ในวัยเดียวกัน เพศเดียวกัน อายุไล่เลี่ยกัน และเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกันกับผู้รับการทดลอง ตลอดทั้งการเสริมแรงแก่ตัวแบบจะทำให้ประสิทธิภาพการเลียนแบบนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และแม้ในช่วงที่นำตัวแบบออกไป พฤติกรรมการตอบสนองที่พึงประสงค์ยังคงเกิดขึ้นต่อไป

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด พอจะสรุปได้ว่าระหว่างที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย สิ่งแวดล้อมรอบตัวทั้งด้านส่วนตัว ด้านการเรียน และด้านสังคมนั้นมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตภายในมหาวิทยาลัย และส่งผลโดยตรงต่อประสบการณ์ที่นิสิตจะได้รับ เนื่องจากการจัดประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยนั้น ขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบ เช่น รูปแบบของกลุ่มเพื่อน ค่านิยมส่วนตัวของนิสิตเอง การบริหารจัดการเรียนการสอนของผู้บริหาร รูปแบบการเรียนการสอนของอาจารย์ การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีความแตกต่างหลากหลายอยู่มาก ผู้วิจัยจึงคาดหวังว่า หากมีการหล่อหลอมจิตใจของนิสิตหรือมีการจัดการสิ่งต่างๆข้างต้นเป็นไปได้อย่างดี และเพิ่มความสามารของผู้เกี่ยวข้อง จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อประสบการณ์ที่ดีในมหาวิทยาลัยของนิสิต ซึ่งจะส่งผลในการพัฒนานิสิตให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ต่อไป

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะสังคมศาสตร์สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

3.1 ประวัติคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีกำเนิดมาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 91 ตอนที่ 112 วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2517) ในระยะที่เป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา คณะสังคมศาสตร์ยังไม่ได้แยกออกมาเป็นหน่วยงานอิสระเรียกชื่อว่า คณะมนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ ซึ่งการแบ่งแผนกในสำนักงานและแผนกวิชาในคณะวิชามนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย คณะสังคมศึกษา (2550: ออนไลน์)

1. แผนกวิชาภาษาและวรรณคดีไทย
2. แผนกวิชาภาษาและวรรณคดีต่างประเทศ
3. แผนกวิชาศิลปะและวัฒนธรรม
4. แผนกวิชาศาสนาและปรัชญา
5. แผนกวิชาประวัติศาสตร์
6. แผนกวิชาภูมิศาสตร์
7. แผนกวิชาสังคมวิทยา
8. แผนกวิชาเศรษฐศาสตร์

เมื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยแล้วแผนกวิชาต่างๆของคณะมนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ ได้เปลี่ยนเป็นภาควิชาแยกเป็นสังกัดในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จากประกาศของทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องการแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2518 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 92 ตอนที่ 166 วันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ.2518) นั้น ถือได้ว่าวันที่ 22 สิงหาคม เป็นวันกำเนิดของคณะสังคมศาสตร์โดยมีภาควิชาในสังกัดคณะรวมทั้งสิ้น 6 ภาควิชา คือ

1. ภาควิชาบริหารธุรกิจ
2. ภาควิชาภูมิศาสตร์
3. ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
4. ภาควิชาประวัติศาสตร์
5. ภาควิชาสังคมวิทยา
6. ภาควิชารัฐศาสตร์

3.2 ปรัชญาคณะสังคมศาสตร์

“สร้างความรู้คู่คุณธรรม นำปัญญาพัฒนาสังคม”

ปณิธานของคณะสังคมศาสตร์คณะสังคมศาสตร์มุ่งหวังที่จะผลิตพัฒนารัพยากรบุคคลให้มีความรอบรู้ในวิชาการมีคุณธรรม จริยธรรมและมีความรับผิดชอบ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่สังคม วิสัยทัศน์คณะสังคมศาสตร์จะเป็นคณะวิชาที่มีศักยภาพ ในการศึกษาและวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์สาขาต่าง ๆ มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีความเป็นสากล และมีความสามารถบูรณาการองค์ความรู้ทางด้านสังคมศาสตร์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม สร้างประชาสังคมที่เข้มแข็ง แกร่งและพึ่งพาตนเองได้ พันธกิจคณะสังคมศาสตร์เป็นองค์กรที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทางด้านสังคมศาสตร์ ศึกษาค้นคว้าวิจัยและผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณค่าต่อสังคมให้บริการทางด้านวิชาการ โดยตอบสนองความต้องการของประชาสังคม ตลอดจนแก้ไขปัญหารังสรรค์และพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

3.3 วัตถุประสงค์

เพื่อให้การดำเนินงานของคณะสังคมศาสตร์เป็นไปตามปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ คณะสังคมศาสตร์จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้การศึกษาและส่งเสริมการศึกษาทางด้านสังคมศาสตร์ อันเป็นการสนับสนุนให้ทรัพยากรบุคคลของประเทศมีคุณภาพทางวิชาการ มีความสามารถและทักษะ มีคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
2. เพื่อศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาต่าง ๆ ทางสังคมศาสตร์
3. เพื่อส่งเสริมบูรณาการและการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในสาขาต่าง ๆ ทางสังคมศาสตร์ เพื่อพัฒนาคุณภาพของชุมชนและสังคม สร้างประชาสังคมที่มีศักยภาพ สามารถพึ่งตนเองได้
4. เพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สาธารณะ ชุมชนและสังคม
5. เพื่อบริหารและจัดการทรัพยากรของคณะสังคมศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพ
6. เพื่อสร้างระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

3.4 ความรับผิดชอบของคณะสังคมศาสตร์

1. การผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาการทางด้านสังคมศาสตร์ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ

2. การผลิตนักวิชาการและนักปฏิบัติการตามความต้องการของวงการธุรกิจอุตสาหกรรม การเกษตรการศึกษา และการพัฒนาชุมชน
3. การผลิตนักวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ที่จะเป็นพื้นฐานสำคัญในการวางแผนและการดำเนินการพัฒนาประเทศ
4. การร่วมงานกับคณะอื่นๆของมหาวิทยาลัยในการจัดสอนวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตรระดับปริญญาตรี
5. การรับผิดชอบร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์ ในการสอนวิชาเอก – โท ตามหลักสูตรการศึกษابัณฑิต
6. รับผิดชอบร่วมกับบัณฑิตในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาโทและปริญญาเอก
7. การร่วมงานกับหน่วยงานภายในและภายนอก ในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

3.5 สีประจำคณะ คือ สีม่วง

3.6 ดอกไม้ประจำคณะ คือ ดอกช่อม่วง

3.7 หลักสูตรการศึกษابัณฑิต (กศ.บ. หลักสูตร 5 ปี)

คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศึกษา (กศ.บ. 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.8 หน่วยงานที่รับผิดชอบ

1. ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. คณะศึกษาศาสตร์
3. คณะสังคมศาสตร์

3.9 ความร่วมมือการสอนวิชาชีพครูของคณะศึกษาศาสตร์

ชื่อปริญญาภาษาไทย: การศึกษابัณฑิต(สังคมศึกษา)

ชื่อย่อปริญญาภาษาไทย: กศ.บ. (สังคมศึกษา)

ชื่อปริญญาภาษาอังกฤษ: Bachelor of Education (Social studies)

ชื่อย่อปริญญาภาษาอังกฤษ: B.Ed. (Social studies)

เรียนทั้งหมดไม่ต่ำกว่า 160 หน่วยกิต

ระยะเวลาการศึกษาตลอดหลักสูตร 10 ภาคการศึกษา(5 ปี)

รับจากการสอบตรง และการคัดเลือกของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.)

โดยการสอบโอเน็ตและเอเน็ต ตามเกณฑ์การคัดเลือกของกลุ่มครุศาสตร์-ศึกษาศาสตร์

3.10 สถานที่เรียน

ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อ.องครักษ์ จ.นครนายก

ชั้นปีที่ 2 - 5 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สุขุมวิท 23(ประสานมิตร) กรุงเทพมหานคร

โดยที่แบ่งเป็น

ชั้นปีที่ 1

เรียนวิชาในหมวดศึกษาทั่วไป โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชั้นปีที่ 1 - 4

1. หมวดวิชาเอกสังคมศึกษา สอนโดยคณะสังคมศาสตร์
2. หมวดวิชาชีพครู สอนโดยคณะศึกษาศาสตร์
3. หมวดวิชาบูรณาการ สอนโดยศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (ปี 2-3)

ชั้นปีที่ 5

ปฏิบัติการสอนสังคมศึกษา ในสถานศึกษา 1 ปีการศึกษา

3.11 หมวดวิชาเอกสังคมศึกษา สอนโดย คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิชาเอกสังคมศึกษา (53 หน่วยกิต) แบ่งเป็น

1. วิชาเอกสังคมศึกษาบังคับ (42 หน่วยกิต)
2. วิชาเอกเลือก (11 หน่วยกิต)
3. วิชาแกน (21 หน่วยกิต)

3.12 หมวดวิชาชีพครู

สอนโดย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. กลุ่มวิชากระบวนการทัศน์ทางการศึกษา
2. กลุ่มวิชาการเรียนทางการศึกษา (18 หน่วยกิต)
3. กลุ่มวิชาการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน (9 หน่วยกิต)
4. กลุ่มวิชาว่าด้วยความเป็นครู (6 หน่วยกิต)
5. กลุ่มวิชาเลือกวิชาชีพครู (5 หน่วยกิต)
6. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา (9 หน่วยกิต) ในชั้นปีที่ 5

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 2 - 4 กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 72 คน เป็นนิสิตชาย 13 คน และนิสิตหญิง 59 คน ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 28 คน เป็นนิสิตชาย 3 คน เป็นนิสิตหญิง 25 คน นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 24 คน เป็นนิสิตชาย 8 คน เป็นนิสิตหญิง 16 คน และนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 คน เป็นนิสิตชาย 2 คน นิสิตหญิง 18 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต

วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเติมคำในช่องว่างที่เป็นความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. อายุ.....ปี
2. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง.....บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2540: 145) ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์ (2539: 98-100)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Type scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม ลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ในอนาคตคนไม่มีการศึกษาจะทำงานสู้คนที่มีการศึกษาสูงไม่ได้					
00	ความพยายามและตั้งใจจริงของข้าพเจ้าจะช่วยให้ข้าพเจ้าได้สิ่งที่ต้องการ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00	หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66	หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33	หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของพรเพชร โสติธิมานนท์ (2548) และธรรมศร วงศ์สัจจา (2548) ซึ่งได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามสุขภาพจิตของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey หรือ JAS)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพ ตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Type scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานที่ต้องแข่งขันกับคนอื่น					
00	เมื่อมีปัญหาในการทำงาน ข้าพเจ้าจะพยายามแก้ปัญหานั้นให้ได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก	ข้อความที่มีความหมายทางลบ
	(คะแนน)	(คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของอัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล (2533 : 57 – 58) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนน 39-75 หมายถึง	ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเอ
ผู้ที่ได้คะแนน 15-38 หมายถึง	ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบบี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง และนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของ พระมหาประยูร สุขะใจ (2548) และวิรัชาม์ กุลเพิ่มทวี รัชต์ (2547)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Type scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนของนิสิต เมื่อนิสิตอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นิสิตซื้อตำราเพิ่มเติมประกอบการเรียนรู้					
00	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นิสิต เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

	(คะแนน)	(คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00	หมายถึง	การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66	หมายถึง	การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33	หมายถึง	การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพใหม่มหาวิทยาลัย มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพใหม่มหาวิทยาลัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพใหม่มหาวิทยาลัยของ นิमित มั่งมีทรัพย์ (2543: 122)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพใหม่มหาวิทยาลัย โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และข้อ 5.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ก.สถานที่เรียน ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท สะดวก					
00	ภายในห้องเรียนมีกลิ่นอับชื้น					
0	ข.สื่ออุปกรณ์การเรียน นิสิตมีโอกาสใช้สื่อการเรียน การสอนอย่างทั่วถึง					
00	สื่ออุปกรณ์ไม่เหมาะสมกับ เนื้อหาที่เรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

(คะแนน)

จริงที่สุด

5

จริง

4

จริงบ้าง

3

จริงน้อย

2

จริงน้อยที่สุด

1

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

(คะแนน)

1

2

3

4

5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัยดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัยดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย ไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ของสุกัญญา แยมยิ้ม (2541 : 98-99)

6.3 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และข้อ 6.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความเป็น กันเองกับข้าพเจ้า					
00	อาจารย์รับฟังความคิดเห็นของ ข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

(คะแนน)

จริงที่สุด

5

จริง

4

จริงบ้าง

3

จริงน้อย

2

จริงน้อยที่สุด

1

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

(คะแนน)

1

2

3

4

5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ดี
 คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ดีพอใช้
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนของณัญญา ผาดจันทิก (2545) และตรุณี ขอเจริญ (2546)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และข้อ 7.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้ เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบาย					
00	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจกันและกัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

	(คะแนน)
จริงที่สุด	5
จริง	4
จริงบ้าง	3
จริงน้อย	2
จริงน้อยที่สุด	1

	(คะแนน)
	1
	2
	3
	4
	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมทางสังคมและแบบสอบถาม การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่โรงเรียนจัดขึ้นของนฤมล จอมพลาพล (2546: 111-113)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และข้อ 8.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นิสิตเข้าห้องเรียนตรงเวลา					
00	นิสิตเข้าห้องเรียนสายเนื่องจากต้องรอให้เพื่อนเข้าเรียนด้วย					
0	นิสิตใช้เงินเลียนแบบเพื่อนใช้จ่ายอย่างไม่เหมาะสม					
00	นิสิตแต่งกายเลียนแบบเพื่อน ซึ่งผิดระเบียบ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก	(คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ	(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีการเลียนแบบเพื่อนมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีการเลียนแบบเพื่อนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีการเลียนแบบเพื่อนน้อย

ตอนที่ 9 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของนิสิตใหม่มหาวิทยาลัย มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย ที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตของนิสิตใหม่มหาวิทยาลัยเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการใช้ชีวิตใหม่ของนิสิตของพจนัสสรณ์ โกชนา (2542) อำนาจ หงษา (2545) และ อติศร พงษ์ศรี (2546)

9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการใช้ชีวิตของนิสิตใหม่มหาวิทยาลัย โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 9.1 และข้อ 9.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการใช้ชีวิตใหม่มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความถาม	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	ด้านส่วนตัว					
0	นิสิตซื้อเสื้อผ้าและ ของใช้ส่วนตัวที่มีราคาแพง					
00	นิสิตใช้จ่ายเงินในการเรียนอย่างพอเพียง					
	ด้านการศึกษา					
0	นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นหาความรู้เพิ่มเติม					
00	นิสิตไม่สนใจฟังอาจารย์บรรยาย					
	ด้านสังคม					
0	นิสิตขอคำแนะนำในการปฏิบัติตัวภายในมหาวิทยาลัยจากนิสิตรุ่นพี่					
00	นิสิตชอบแยกตัวอยู่คนเดียว					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

(คะแนน)

จริงที่สุด

5

จริง

4

จริงบ้าง

3

จริงน้อย

2

จริงน้อยที่สุด

1

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

(คะแนน)

1

2

3

4

5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 30 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำมาวิเคราะห์เพื่อหาอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามการวิจัย ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ และฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.132 ถึง 11.000

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.705 ถึง 13.435

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.907 ถึง 12.728

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.885 ถึง 11.978

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.642 ถึง 9.127

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.378 ถึง 13.748

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.330 ถึง 12.247

ตอนที่ 9 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.250 ถึง 15.309

3. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ และฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7956

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8855

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8119

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8884

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7841

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9123

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6610

ตอนที่ 9 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9300

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยจะนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังคณบดี คณะสังคมศาสตร์ เพื่อขอความร่วมมือให้นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตระดับชั้นปีที่ 2-4 ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองเพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 72 ฉบับ ระหว่างวันที่ 18 มกราคม พ.ศ.2553 ถึงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553 ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยจะคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วนำมาทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษา

(หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา(หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F – distribution
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Square
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
df	แทน	Degree of Freedom
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ t- distribution
SE _b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
Y	แทน	การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
X_1	แทน	อายุ
X_2	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X_3	แทน	บุคลิกภาพ
X_4	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
X_5	แทน	การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

X_6	แทน	ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย
X_7	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์
X_8	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน
X_9	แทน	การเลียนแบบเพื่อน
Y	แทน	การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต ได้แก่ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน การเลียนแบบเพื่อน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 เสนอผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอายุ ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อนกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 เสนอผลการศึกษาปัจจัยอายุ ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อนที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิต ได้แก่ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ การสนับสนุน ด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับ อาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน การเลียนแบบเพื่อน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ดัง แสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน การเลียนแบบเพื่อน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

ตัวแปร	N = 72		การแปลผล
	\bar{x}	S.D.	
อายุ	20.67	1.05	วัยผู้ใหญ่
ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	16,631.94	8083.19	ปานกลาง
ลักษณะมุงอนาคต	3.28	.51	ปานกลาง
บุคลิกภาพ	3.50	.51	แบบเอ
การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง	3.60	.63	ปานกลาง
ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย	3.12	.39	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์	3.23	.65	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน	3.35	.54	ดีพอใช้
การเลียนแบบเพื่อน	2.54	.35	ปานกลาง
การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย	3.25	.33	เหมาะสมปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่า ปัจจัยอายุอยู่ในวัยผู้ใหญ่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองและ ลักษณะมุงอนาคต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีบุคลิกภาพแบบเอ ปัจจัยการสนับสนุนด้าน การเรียนของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยลักษณะทางกายภาพของ มหาวิทยาลัย ปัจจัยสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ และปัจจัยสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับ เพื่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีพอใช้ ปัจจัยการเลียนแบบเพื่อนและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย มี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

ตอนที่ 2 เสนอผลการศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอายุ ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อนกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอายุ ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อนกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	Y
X ₁	1.000	-.047	.044	.069	-.082	-.049	-.071	.074	.061	-.100
X ₂		1.000	.040	.165	.165	-.229*	-.135	.772**	-.559**	-.067
X ₃			1.000	.130	.673**	.401**	.604**	.037	.293**	.556**
X ₄				1.000	.188	.161	.261*	-.052	.099	.101
X ₅					1.000	.359**	.361**	.197*	.160	.383**
X ₆						1.000	.577**	-.226*	.267*	.339**
X ₇							1.000	-.309**	.482**	.626**
X ₈								1.000	-.624**	-.075
X ₉									1.000	.358**
Y										1.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัยได้แก่ บุคลิกภาพ (X₃) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X₅) ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย (X₆) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X₇) และการเลียนแบบเพื่อน (X₉)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มี 4 ปัจจัยได้แก่ อายุ (X₁) ลักษณะมุ่งอนาคต (X₂) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X₄) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X₈)

ตอนที่ 3 เสนอผลการศึกษาระดับอายุ ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัยสัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อนที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ดังแสดงในตาราง 3 และ 4

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	2	3.761	1.881	32.779**
Residual	69	3.959	.057	
Total	71	7.720		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีปัจจัย 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยจึงเสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₇	.226	.055	.428	.640	.409	48.444**
X ₇ , X ₃	.216	.070	.351	.698	.487	32.779**

$$a = 1.755$$

$$R = .698$$

$$R^2 = .487$$

$$SE_{est} = .23953$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับ ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X₇) และ บุคลิกภาพ (X₃) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 นี้ สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้ชีวิตใน มหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5ปี) สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 48.7 และได้ นำค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5ปี) สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.755 + .226 X_7 + .216 X_3$$

สมการพยากรณ์การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5ปี) สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .428 X_7 + .351 X_3$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 2 - 4 กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 72 คน เป็นนิสิตชาย 13 คน และนิสิตหญิง 59 คน ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 28 คน เป็นนิสิตชาย 3 คน เป็นนิสิตหญิง 25 คน นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 24 คน เป็นนิสิตชาย 8 คน เป็นนิสิตหญิง 16 คน และนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 คน เป็นนิสิตชาย 2 คน นิสิตหญิง 18 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ และฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.132 ถึง 11.000 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7956

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.705 ถึง 13.435 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8855

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.907 ถึง 12.728 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8119

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.885 ถึง 11.978 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8884

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.642 ถึง 9.127 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7841

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.378 ถึง 13.748 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9123

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.330 ถึง 12.247 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6610

ตอนที่ 9 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.250 ถึง 15.309 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9300

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังคณบดีคณะสังคมศาสตร์ เพื่อขอความร่วมมือให้นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตระดับชั้นปีที่ 2-4 ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองเพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 72 ฉบับ ระหว่างวันที่ 18 มกราคม พ.ศ.2553 ถึงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553 ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_3) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_5) ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย (X_6) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_7) และการเลียนแบบเพื่อน (X_9)

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มี 4 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_1) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_2) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_4) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_8)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_7) และบุคลิกภาพ (X_3) ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ได้ร้อยละ 48.7

4. สมการที่สามารถพยากรณ์การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ได้ดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์สามารถพยากรณ์การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.755 + .226 X_7 + .216 X_3$$

4.2 สมการพยากรณ์สามารถพยากรณ์การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z = .428 X_7 + .351 X_3$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_3) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_5) ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย (X_6) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_7) และการเลียนแบบเพื่อน (X_9) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านิสิตที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีบุคลิกภาพแบบเอ เป็นผู้ที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย ดังที่รัฐ (ผ่องพรรณ เกิด

พิทักษ์. 2530: 41; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือตัวเราทั้งตัว หรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ นอกจากนี้ สายสุรี จุติกุล (2511: 8) กล่าวเช่นเดียวกันว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนต่างๆของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างบุคคลอื่น ส่วนต่าง ๆ นั้น ได้แก่ อุปนิสัย นิสัยใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่าง ๆ เหล่านี้จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล และเชดคักดี โฆวาสิษฐ์ (2530: 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลและเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น จึงทำให้นิสิตที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก โดยการประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมมาก

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนิสิตในมหาวิทยาลัยมีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกันคือการวิจัยของสุมาลี วงษ์สุวรรณ (2546: 43) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกุหลาบวัฒนา เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของไปรมา กุหลาบซ้อน (2553 : 98-99) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพระฤทธิยศคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพระฤทธิยศคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น แสดงว่าบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านิสิตที่มีการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมาก มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมากเป็นการรับรู้ของนิสิตต่อความคิดและความรู้สึกของผู้ปกครองในการสนับสนุนทางการเรียนของนิสิต ทั้งด้านการสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกาย และเงินให้แก่ นิสิต

อย่างเพียงพอ ตามความจำเป็นทางการเรียนของนิสิต และการสนับสนุนทางด้านเวลา ได้แก่ การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะด้านการเรียนแก่นิสิต ทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมากโดยการประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมมาก ดังที่สุรางค์ โค้วตระกูล (2537: 129-131) กล่าวว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมากที่เอาใจใส่ในการทำการบ้านของนักเรียน และสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนในโรงเรียน ฉะนั้น การทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้อาจสำคัญมาก ครูอาจใช้วิธีต่อไปนี้ ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน วางแผนร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนเวลาอยู่บ้าน ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน ให้ผู้ปกครองช่วยดูว่านักเรียนจะต้องทำการบ้านเสร็จ ในกรณีที่นักเรียนทำไม่ได้เพราะไม่เข้าใจ ก็ควรจะช่วยอธิบาย เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เรียนล้าหลังเพื่อนหรือขาดความสนใจ ในกรณีที่ผู้ปกครองจะต้องให้นักเรียนช่วยทำงานบ้าน ครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาทำการบ้าน และสนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนิสิตในมหาวิทยาลัยมีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกันคือการวิจัยของกมลวรรณ ดีเลิศ (2551: 99) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของกุสุมา ยกชู (2553 : 78-79) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการสอบ GAT และ PAT ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการสอบ GAT และ PAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น แสดงว่าการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านิสิตที่ได้รับลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัยดี มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่ได้รับลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัยดี เป็นสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ได้แก่ สถานที่เรียน ได้แก่ สถานที่เรียนมีความเป็นระเบียบ อากาศถ่ายเท มีขนาดเหมาะสมกับปริมาณของนิสิต บริเวณสถานที่ปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ ได้แก่ เสียง กลิ่น มีแหล่งศึกษาค้นคว้าหาความรู้ที่หลากหลาย และมีสถานที่ฝึกปฏิบัติทักษะต่างๆ ที่ได้เรียนมา สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ ในการเรียนมีสื่ออุปกรณ์และเอกสารประกอบการเรียนการสอนเพียงพอกับความต้องการของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต สื่ออุปกรณ์เหล่านี้มีความทันสมัย และคุณภาพในการใช้งานที่เหมาะสม และสถานที่ทำกิจกรรม ได้แก่ ในการทำกิจกรรมมีสถานที่กว้างขวาง เหมาะสมกับกิจกรรมและเหมาะสมกับจำนวนนิสิตที่เข้าร่วมทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมากโดยการประพุดติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมมาก ดังที่สุพิชญา ธีระกุล (2524: 182-187) ได้นำเสนอไว้ว่า การจัดลักษณะทางกายภาพ เริ่มจากการวางแผนแนวอาคารถูกทิศทาง มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี ไม่มีเสียงรบกวน ห้องเรียนสะอาด มีโต๊ะและเก้าอี้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน เหมาะสมกับผู้เรียน อุปกรณ์การศึกษาที่เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและง่ายขึ้น การจัดใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ได้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับ ทักษะและความสนใจของครูว่าจะใช้ อุปกรณ์นั้น ๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้อง เป็นสิ่งจำเป็นที่จะเสริมสร้างการเรียนการสอนให้ได้ผลดี เมื่อมีการเรียนการสอนที่ดีย่อมจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนิสิตในมหาวิทยาลัยมีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกันคืองานวิจัยของ สุพัตรา ผลรัตนไพบูลย์ (2550: 77-90) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่าลักษณะทางกายภาพทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และลักษณะทางกายภาพทางการเรียนร่วมกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของกุสุมา ยกชู (2553 : 79-80) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการสอบ GAT และ PAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวางกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย

พบว่าลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_8) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการสอบ GAT และ PAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตหัวขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น แสดงว่าลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านิสิตที่มีสัมพันธภาพดีกับอาจารย์มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมากทั้งนี้ เพราะนิสิตที่มีสัมพันธภาพดีกับอาจารย์ เป็นการปฏิบัติของนิสิตที่ปฏิบัติต่ออาจารย์ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ เคารพเชื่อฟังอาจารย์ผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่อาจารย์อบรมสั่งสอน และซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และการปฏิบัติตนของอาจารย์ที่ปฏิบัติต่อนิสิตทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ให้ความสนใจต่อนิสิต สร้างความสัมพันธ์ที่ดีที่ทำให้นิสิตเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง ให้ความรักความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และข้อชี้แนะแก่นิสิตทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวที่นิสิตมาขอคำปรึกษา ทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก โดยการประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมมาก ดังที่ริชาร์ด นูญูซ และประกอบ คูปรัตน์ (2528: 363) ได้กล่าวถึงความสามารถด้านสังคมของนักศึกษาไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมแก่นิสิตนักศึกษา โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอนกับอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นผู้สอนจึงนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะถ่ายทอดมารยาททางสังคมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่นิสิตนักศึกษา

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนิสิตในมหาวิทยาลัยมีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกันคืองานวิจัยของวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527: 130-142) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ 10 แห่ง ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอน คือ ความสนใจในวิชาที่เรียน ผู้สอนมีความเป็นกันเอง และวิธีสอนของอาจารย์ และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของพยอม ธีญูรส (2540: 106-107) ที่ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของไปรมา กุหลาบซ้อน (2553 : 100-101) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น แสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.5 การเลียนแบบเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านิสิตที่มีการเลียนแบบเพื่อนมาก มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีการเลียนแบบเพื่อนมาก เป็นการแสดงพฤติกรรมของนิสิตที่กระทำตามแบบเพื่อน ได้แก่ การแต่งกาย การใช้จ่ายเงิน การเข้าห้องเรียน ทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมากโดยการประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้จ่ายเงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมมาก ดังที่สวานา พรพัฒน์กุล (2525: 2-7) กล่าวว่า บุคคลที่เด็กจะเลียนแบบนั้นจะเริ่มต้นจากบุคคลที่เด็กใกล้ชิดที่สุดแล้วค่อยๆ ห่างออกไปจากตัวเด็กตามพัฒนาการทางสังคมของเขา ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้ 1. เลียนแบบจากพ่อแม่และครู ในช่วงที่เด็กเริ่มเลียนแบบได้นั้น เด็กจะเลียนแบบบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุด คือ พ่อ แม่ ซึ่งมีความหมายถึงผู้ปกครองและผู้เลี้ยงดูเด็กแทนพ่อแม่ด้วย เมื่อเด็กเติบโตขึ้นไปโรงเรียนใช้เวลาครึ่งหนึ่งของชีวิตในแต่ละวันอยู่กับครู ดังนั้น ความสำคัญของครูในการเป็นตัวแบบจึงพอๆกับพ่อแม่ ผู้ปกครองและครู จึงควรเป็นตัวแบบที่ดี แต่ต้องไม่แสวงแสดงบทบาทของตัวแบบให้แก่เด็ก 2. เลียนแบบจากตัวแบบที่เด็กชอบ จะต้องเป็นแบบที่ก่อให้เกิดความพอใจแก่เด็ก อาจเป็นเพื่อนและบุคคลอื่นๆที่แวดล้อมเขาอยู่ 3. เลียนแบบจากตัวแบบที่ตรงกับความสนใจ การเลียนแบบจะเกิดขึ้นเมื่อตัวแบบนั้นตรงตามความสนใจ เด็กหญิงจะเลียนแบบแตกต่างไปจากเด็กชาย เนื่องจากความสนใจแตกต่างกัน แม้ว่าเด็กหญิงหรือเด็กชายด้วยกันความสนใจก็จะแตกต่างกันไปอีก เช่น เด็กหญิงบางคนสนใจเลียนแบบการทำงานในบ้านของพ่อแม่ แต่บางคนอาจจะสนใจศิลปะการแสดงต่างๆ ที่ตนได้พบในรายการโทรทัศน์ และพยายามเลียนแบบนั้นก็ได้ 4. เลียนแบบจากผู้กล้าหาญ ไม่ว่าจะเด็กหญิงหรือเด็กชาย ย่อมจะมีผู้กล้าหาญที่ตนยกย่องและพอใจจะเลียนแบบตามผู้กล้าหาญของตน ตัวแบบอาจมาจากเรื่องจริงหรือไม่จริงก็ได้ ตัวแบบของเด็กมัก

ได้แก่ บุคคลที่อายุมากกว่า และ 5. เลียนแบบจากตัวละครซึ่งเป็นตัวละครในนิยาย ภาพยนตร์ โทรทัศน์ เป็นต้น จึงสรุปได้ว่า การเลียนแบบเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ รวมถึงการสังเกตการตอบสนองและปฏิกริยาต่างๆของตัวแบบ ผลจากการสังเกตจะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ หรือแสดงพฤติกรรมใหม่ได้

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนิสิตในมหาวิทยาลัยมีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกันคืองานวิจัยของ ภาวิตา ตัญสา (2553 : 83-84) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น แสดงว่าการเลียนแบบเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มี 4 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_1) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_2) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_4) และสัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_8) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่านิสิตบางคนที่มีอายุมากมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมากทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนที่มีอายุมากมีวุฒิภาวะทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และการเข้าสังคม ทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมากโดยการประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมมาก ดังที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 1367) ได้ให้ความหมายของอายุว่า หมายถึง จำนวนปีที่นับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน โดยอายุเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดฐานะของบุคคลในสังคมบุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความเห็นและมีแนวทางการปฏิบัติแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ นอกจากนี้ สุภาพร วิวัฒน์อัศวิน (2546: 19) ยังกล่าวว่า อายุเป็นตัวแปรที่สะท้อนให้เห็นภูมิหลังและประสบการณ์ที่ผ่านมาของชีวิต เพราะว่าบุคคลที่มีอายุแตกต่างกันมีโอกาสมากน้อยในการเรียนรู้ทางสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อความแตกต่างในด้านทัศนคติ ความคิดและความเชื่อได้

นิสิตบางคนที่มีอายุมาก มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนที่มีอายุมากแต่อาจมีวุฒิภาวะน้อยทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และการเข้าถึงสังคม ทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมน้อย โดยการประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้านไม่เหมาะสม คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมน้อยไปด้วย

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนิสิตในมหาวิทยาลัยมีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกันคืองานวิจัยของไปรมา กุหลาบซ้อน (2553 : 102) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ดังนั้น แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2.2 ลักษณะมุ่งอนาคตไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่านิสิตบางคนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และความสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดี ป้องกันผลเสีย ตลอดจนการควบคุมตนเอง ให้กระทำหรือเว้นการทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะตามมาทั้งแก่ตนเองและแก่ผู้อื่นภายหลัง ทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมากโดยการประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมมาก ดังที่ไรท์ (Wright. 1981: 298) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า ผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ซึ่งจะเห็นว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับดวงเดือน พันธุมนาวิณ และเพ็ญแข ประจวบปัจฉนิก (2520: 35) ที่ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า เป็นความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดใจรอได้ใน

สถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การรอรบรางวัลที่ยิ่งใหญ่ในอนาคตแทนการรับรางวัลเล็กน้อยซึ่งจะได้รับในทันที หรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบัน เพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน และอาจถือว่าเป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลได้ ซึ่งสอดคล้องกับนาคยา ปิลันทรานนท์ (2526: 21 – 23) ที่กล่าวถึงความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต โดยสรุปว่า เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยมีการคำนึงถึงผลของการกระทำนั้น ๆ ที่จะส่งผลร้ายหรือผลดีแก่ตนเองและสังคมอย่างๆ ควรประพฤติหรือปฏิบัติอย่างไรจึงจะทำให้ไม่เกิดผลร้ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับจรรยา สุวรรณทัต (2531: 48) ที่กล่าวถึงลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า เป็นลักษณะของการมองสู่ออนาคตข้างหน้า ซึ่งเป็นการมองที่ลึกซึ้งกว้างไกลที่จะมีผลไม่เพียงแต่ตัวผู้มองเท่านั้น หากครอบคลุมไปถึงบุคคลอื่นและสังคมมนุษย์ชาติที่บุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย และถือว่าเป็นจิตลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ และสอดคล้องกับไพโรจน์ โตเทศ (2531: 21 – 22) ที่กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตปลูกฝังให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ฝึกให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคม ตลอดจนเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต และให้รู้จักวางแผนล่วงหน้าได้

นิสิตบางคนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมน้อยทั้งนี้ เพราะนิสิตบางคนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก ไม่เป็นผู้ที่มีความสามารถในการคาดการณ์ไกล ไม่เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และไม่สามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดี ป้องกันผลเสีย ตลอดจนการควบคุมตนเอง ให้กระทำหรือเว้นการทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะตามมาทั้งแก่ตนเอง และแก่ผู้อื่นภายหลังไม่ได้ ทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมน้อยโดยการประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัวไม่เหมาะสม ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมน้อยไปด้วย

ดังนั้น แสดงว่าลักษณะมุ่งอนาคตไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่านิสิตบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองสูงมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองสูงสามารถให้การสนับสนุนและจัดสรรสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นการส่งเสริม นิสิตทางด้านการศึกษาได้แก่ อุปกรณ์การเรียน หนังสือตำราเรียน รวมถึงการสนับสนุนให้นิสิต เข้าร่วมกิจกรรมที่นิสิตมีความสนใจ ได้อย่างเต็มที่ ทำให้นิสิตไม่เกิดความกังวลในด้านความพร้อมของ

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อีกทั้งนิสิตไม่ต้องมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ปกครองในการหารายได้เพื่อช่วยเหลือครอบครัว นิสิตจึงมีเวลามากพอที่จะทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก โดยการประพุดิปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมมาก

นิสิตบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองสูงมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองสูง ทำให้ผู้ปกครองมีความพร้อม และสามารถจัดสรรสนับสนุนให้แก่นิสิตในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้สะดวกสบาย ทำให้นิสิตเกิดความเคยชินกับความสะดวกสบายจนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่ขวนขวายในการหาความรู้เพิ่มเติม ทำให้นิสิตขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีนิสัยเฉื่อยชา ไม่กล้าเผชิญกับความยากลำบากและอุปสรรคในอนาคต เพราะคิดว่าทางบ้านสามารถสนับสนุนในทุกสิ่งที่ตนต้องการได้ จึงไม่มีการตั้งเป้าหมายในชีวิต ดังที่ พันทิพา อุทัยสุข (2525: 201-202) ได้แบ่งสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กไว้ว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย มักจะได้รับการตามใจมาก จนไม่เห็นคุณค่าของเงิน ไม่มีความกดดัน ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับกำลังของผู้ปกครองด้วย ทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมน้อย โดยการประพุดิปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้านไม่เหมาะสม คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมน้อยไปด้วย

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนิสิตในมหาวิทยาลัยมีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกันคืองานวิจัยของกุสุมา ยกชู (2553 : 72) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเตรียมความพร้อมในการสอบ GAT และ PAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการสอบ GAT และ PAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ดังนั้น แสดงว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2.4 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่านิสิตบางคนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อนเป็นการปฏิบัติตนของนิสิตและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือ และการฟังพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว การให้ความเป็นกันเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นและสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเรียน มีความรู้สึกห่วงใยซึ่งกันและกัน การให้ความใกล้ชิดสนิทสนม และการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมากโดยการประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมมาก ดังที่จินตนา ยูนิพันธ์ (2527: 61) ให้ความเห็นไว้ว่า กลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัว หรือจัดกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมของกลุ่มที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของนักศึกษา การปฏิสัมพันธ์ของกลุ่ม โครงสร้างของกลุ่ม จุดมุ่งหมายของกลุ่ม และปะท้วงกันของกลุ่มอย่างชัดเจน ซึ่งลักษณะของกลุ่มนี้จะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

นิสิตบางคนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อนไม่ปฏิบัติตนกับเพื่อน ทั้งในและนอกห้องเรียน จึงไม่เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ ไม่ให้ความช่วยเหลือ และไม่ฟังพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว ไม่ให้ความเป็นกันเอง ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นและไม่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเรียนได้ จึงไม่มีความรู้สึกห่วงใยซึ่งกันและกัน ไม่มีความใกล้ชิดสนิทสนม และไม่มีการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมน้อยโดยการประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้านไม่เหมาะสม คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมน้อยไปด้วย

ดังนั้น แสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_7) และบุคลิกภาพ (X_3) ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ได้ร้อยละ 48.7 อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับแรก แสดงว่านิสิตที่มีสัมพันธภาพดีกับอาจารย์ ทำให้มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีสัมพันธภาพดีกับอาจารย์ เป็นการปฏิบัติของนิสิตที่ปฏิบัติต่ออาจารย์ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ เคารพเชื่อฟังอาจารย์ผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่อาจารย์อบรมสั่งสอน และซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และการปฏิบัติตนของอาจารย์ที่ปฏิบัติต่อนิสิตทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ให้ความสนใจต่อนิสิต สร้างความสัมพันธ์ที่ดีที่ให้นิสิตเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง ให้ความรักความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และข้อชี้แนะแก่นิสิตทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวที่นิสิตมาขอคำปรึกษา ทำให้นิสิตมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมากโดยการประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย ทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมมาก ดังที่ธีธารัตน์ บุญนุช และประกอบ คุปรัตน์ (2528: 363) ได้กล่าวถึงความสามารถด้านสังคมของนักศึกษาไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมแก่นิสิตนักศึกษา โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอนกับอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นผู้สอนจึงนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะถ่ายทอดมารยาททางสังคมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์แก่นิสิตนักศึกษา

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนิสิตในมหาวิทยาลัยมีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกันคืองานวิจัยของวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527: 130-142) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ 10 แห่ง ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอน คือ ความสนใจในวิชาที่เรียน ผู้สอนมีความเป็นกันเอง และวิธีสอนของอาจารย์ และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ

ไปรมา กุหลาบซ้อน (2553 : 107) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น แสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับแรก

3.2 บุคลิกภาพส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสองซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่านิสิตที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ทำให้มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีบุคลิกภาพแบบเอเป็นผู้ที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย ดังที่รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 41; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือตัวเราทั้งตัวหรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ นอกจากนี้สายสุรี จุติกุล (2511: 8) กล่าวเช่นเดียวกันว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนต่าง ๆ ของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น ส่วนต่าง ๆ นั้น ได้แก่ อุปนิสัย นิสัยใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่าง ๆ เหล่านี้จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล และเชดคักดี โฆวาสินธุ์ (2530: 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล และเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น จึงทำให้นิสิตที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมาะสมมากโดยการประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้นเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่มและด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเหมาะสมมาก

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนิสิตในมหาวิทยาลัยมีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกันคือการวิจัยของภาวิดา ตัญญา (2553 : 86-87) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าบุคลิกภาพส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น แสดงว่าบุคลิกภาพส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสองซึ่งเป็น อันดับสุดท้าย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลให้ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนนิสิต ได้ทราบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจาก ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ และ บุคลิกภาพผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะ ดังนี้

1. เนื่องจากปัจจัยสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์สามารถพยากรณ์การใช้ชีวิตใน มหาวิทยาลัยของนิสิตของนิสิตได้ดีที่สุด ดังนั้นอาจารย์ควรร่วมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับ อาจารย์ให้มากขึ้น และสนับสนุนให้มีกิจกรรมกลุ่มร่วมกับนิสิต จัดการศึกษาให้มีการทำงานร่วมกัน เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยน ช่วยเหลือพึ่งพากันด้านการเรียน ส่งเสริมนิสิตให้ได้มีโอกาสเรียนรู้การ ประพฤติปฏิบัติตนในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ได้แก่ การใช้เงิน การใช้เวลาว่างและการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษา ได้แก่ การตั้งใจเอาใจใส่การเรียน การเข้าชั้น เรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และการทำงานกลุ่ม และด้านสังคม ได้แก่ การปฏิบัติตนระหว่างเพื่อน การปฏิบัติตนระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง การคบเพื่อน เพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การเข้าสังคมและการเข้าร่วมกิจกรรม

2. บุคลิกภาพส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสองซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย คณะ สังคมศาสตร์จึงควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพนิสิตให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตโดยการเพิ่มตัวแปรอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ เป็นต้น
2. ควรทำวิจัยเรื่องเดิมกับนิสิตในคณะอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เช่น คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ เป็นต้น

3. ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ และบุคลิกภาพ ไปพัฒนาโดยทำการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กิจกรรมกลุ่ม การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ อุ่นใจ. (2535). ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินฏยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา คำสุวรรณ. (2524). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ทวีการพิมพ์.
- กุสุมา ยกขุ. (2553) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการสอบ GAT และ PAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตหัวขวาง กรุงเทพมหานคร. ปรินฏยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เกษม เขมรินทร์. (2514). “ชีวิตนักศึกษา,” คมมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษม วัฒนชัย. (2532). “เพิ่มความฝันปัญญาชน” การศึกษา. กรุงเทพฯ : ทวีการพิมพ์.
- ความหมายของการใช้ชีวิต. สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2550 จาก <http://www.winbook club.com>
- จรรยา สุวรรณทัต. (2520). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ . มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2531). ประมวลบทความวิชาการระหว่างพุทธศักราช 2526 - 2531 ฉบับอภิหนักนทาการครบรอบ 33 ปี สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์:เยาวชนไทยกับการมุ่งอนาคต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- _____. (2542). พฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- จรรยา เกษศรีสังข์. (2537). วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. ปรินฏยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ยูพันธ์. (2527). การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จักรวาล ภูพันธ์. (2537). ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคต ของนักเรียนสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร. ปรินฏยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. (2531). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ประจักษ์การพิมพ์.
- ชมนุช บุณสิทธิ์. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุนทรูทธารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร.

- ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชมพูนุท พงษ์ศิริ. (2535). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร.** ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2520). **การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ.** กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พัชรุนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินึก. (2520) “**จริยธรรมของเยาวชนไทย**” , **รายงานการวิจัยฉบับที่ 21 .** กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- ดวงเดือน พัชรุนาวิน, อรพินธ์ ชูชม และสภาพร ลอยด์. (2529). **รายงานการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชน ของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย.** กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เดือนใจ บำรุงพงษ์. (2535). **การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก : การศึกษาเฉพาะกรณี.** ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- แนะนำ มศว. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2551, จาก <http://www.swu.ac.th/Aboutswu/introduction.asp>.
- ทองเรียน อมรัชกุล. (2525). **การบริหารกิจการนิสิต : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์ ระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ ศิริวัฒน์. (2532). **แบบการเรียนของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.** ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ จิตต์ชื่นมีชัย. (2548). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองด้านการเรียน ของศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.** ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี.** ปริญญาณิพนธ์

- กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ธิดารัตน์ บุญนุช และประกอบ คูปรัดน์. (2528). **ลักษณะนิสัยนักศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ธีระ นทีวุฒิกุล. (2521). **การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. ปรินูญยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2527). **นโยบายทางการศึกษาของ 44 รัฐบาล**. กรุงเทพฯ : สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย.
- นภาพร เมฆรักษาวิช. (2515). **ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นาตยา ปิลันธนานนท์. (2526). **อนาคตศาสตร์**. กรุงเทพฯ : พีระพินธนา.
- นรินทร์ คุณาจิตพิมล. (2546). **การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ คณะวิศวกรรมศาสตร์**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภา นิธยานน. (2530). **การปรับตัวและบุคลิกภาพ : จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุปผา การ์เวท. (2527). **สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนในทัศนะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา**. ปรินูญยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัณฑิตวิทยาลัย,คณะ. (2542). **คู่มือ นิสิต 2542**. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บำรุง สุขพรรณ. (2526). **“การใช้ชีวิตใหม่มหาวิทยาลัย,” ปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ประกอบ คูปรัดน์. (2528). **ความเป็นผู้นำ เป้าหมาย และอำนาจในสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประกายทิพย์ พิชัย. (2539). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร**. ปรินูญยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประภาศรี สุนันทบุตร. (2522). **สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทัศนะของนักศึกษา**. ปรินูญยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. (2539). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไปรมา กุหลาบซ้อน. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพระฤทธิยศคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เตือนใจ บำรุงพงษ์. (2535). **การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก : การศึกษาเฉพาะกรณี. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.**
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). **สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.**
- พจน์สรณ์ โภชนา. (2542). **การศึกษาการใช้ชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (อุดมศึกษา).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พนัส หันนาคินทร์. (2531, ตุลาคม – 2534, มกราคม). **“ชีวิตใหม่ในมหาวิทยาลัย,” ศึกษาศาสตร์. 12 (1): 23 – 26.**
- พนิดา สินสุวรรณ. (2527). **การเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ปัญหาสิ่งแวดล้อม ด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย. วิทยานิพนธ์ (ศศ.ม.) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร**
- พรชูลี อาชวอำรุง. (2525). **นิสิตนักศึกษา หลักการ ปัญหาและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.**
- พรเพชร โสติถิमानนท์. (2548). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.**
- พูนทรัพย์ วงษ์พานิช. (2523). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับปริญญาตรี(ค.บ.) ของบุคลากรและครูประจำการในวิทยาลัยครู กรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.**
- พระมหาประยูร สุยะใจ. (2548). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุ**

- เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญศรี ชินตาปัญญากุล. (2533). **ความต้องการและการได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษาเขต
การศึกษา 12.** ปรินญานิพนธ์ (กศ.ม.). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์. (2514). “ความสัมพันธ์ในหมู่นิสิตนักศึกษา” คนมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2524). **การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพโรจน์ โตเทศ. (2531). **อนาคตกลุ่มประสบการณ์ที่มีในหลักสูตรประถมศึกษา.** วารสารศึกษา
กรุงเทพมหานคร.
- ภาวนา ใจประสาธ. (2534). **การศึกษาการดำรงชีวิตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.** ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภาวิดา ต้อยสา. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร.** ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.
- มัลลวีร์ อุดลวัฒน์ศิริ. (กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม 2533). “ชีวิตใหม่มหาวิทยาลัย,” ศึกษาศาสตร์ มข.
14(1) : 60 – 66
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542.** กรุงเทพฯ: อักษรเจริญ
ทัศน์.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550,กันยายน). **พระราชบัญญัติการบริหารส่วนงานภายในของ
สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2550.** เล่มที่ 124 ตอนที่ 61 ก. กรุงเทพฯ.
- ราตรี พงษ์สุวรรณ. (2540). **การศึกษาปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่
1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง.** ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วงษ์ชวลิตกุล, มหาวิทยาลัย. (2540). **คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิต
กุล นครราชสีมา.** ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรินทร์ แก้วลา. (2531). **สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนในทัศนะของนักศึกษาวิทยาลัยครู
นครราชสีมา.** ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2527). “**มิติใหม่ของนิสิตนักศึกษา**” เอกสารคำสอนวิชานิสิต
นักศึกษาภาควิชาอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ถ่ายเอกสาร.

_____. (2530). **อุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ. (2527). รายงานการวิจัย เรื่อง **นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วีระ สมบูรณ์. (2531). **มิติแห่งความคิดคำนึง**. กรุงเทพฯ : มูลนิธิโกมลคีมทอง

วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์-มีนาคม). “ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้” **ข่าวสารการวิจัยศึกษา**. 18(3) : 8-11.

วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรรณานิมิภู่น. (2549). **การปรับตัวในการใช้ชีวิตในกรุงเทพมหานคร ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเทพลีลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สมจิตต์ เพิ่มพูน. (2532). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2528). **ความพึงพอใจที่มีต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สารจากอธิการบดี. (ม.ป.ป.) สืบค้นเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2551, จาก <http://www.swu.ac.th/aboutswu/message.asp>.

สวานา พรพัฒน์กุล. (2525). **อิทธิพลของตัวแบบที่มีต่อพัฒนาการทางด้านความคิดและการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กไทย**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สว่างจิต ศรีระชา. (2530). **ชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สิปปนนท์ เกตุทัต. (2543). **แผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมแห่งชาติ : ปรัชญาหลักกรอบความคิดและเจตนารมณ์**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สายสุรี จุติกุล. (2511). **จิตวิทยาในเอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยา**. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชาติ ลีตระกูล. (2524). **องค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา**

- วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครสวรรค์. ปรินญา
นิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพัตรา ผลรัตน์ไพบุลย์. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินญา
นิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพิชญา ธีระกุล. (2524). เอกสารประกอบการเรียนวิชาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง
โรงเรียนกับชุมชน. ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาพร วิวัฒน์อัศวิน. (2546). ปัจจัยทางชีวสังคม อัตมโนทัศน์และความฉลาดทางอารมณ์
กับทัศนคติในการมีคู่ครองของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลธรรมศาสตร์
เฉลิมพระเกียรติ. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรพงษ์ ชูเดช. (2534). ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่
สำคัญของนิสิต. ปรินญา
นิพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว้ตะกุล. (2537). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สังคมศาสตร์,คณะ. สังคมศาสตร์. สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2550 จาก <http://soc.swu.ac.th>
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2536). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา2. กรุงเทพฯ : กองกิจการนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อดิศร พงษ์ศรี. (2546). การใช้ชีวิตภายในมหาวิทยาลัย ของนิสิตปริญญาตรี คณะพล
ศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญา
นิพนธ์ กศ.ม.(อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. (2533). ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ
ในระดับบัณฑิตศึกษา. ปรินญา
นิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ หงษา. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญา
ตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญา
นิพนธ์. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Astin and Lee. (1972). **The College Environment**. Washington, D.C.: American Council
on Education.
- Astin , A.W. (1984). **Four Critical Years : Effect of College on Beliefs, Attitude and
Knowledge**. San Francisco : Jossey-Base.
- Bandura A. (1986). **Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive
Theory**. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice – Hall, Inc.

- Beck, Carlton E. (1970). **Perspective on World Education**. Wisconsin : Wm.C. Brown Company.
- Burger, Jerry M. (1986). **Personality : theory and Research**. Belmont, California: Wadsworth Publishing.
- Cogan, Morris L. (1975). "**Studies of Teacher Behaviors**". The journal of Experimental Education. 26: 135-139.
- Egel, Richman ;& Koegel. (1981). **How to teach autistic and other severely handicapped children**. Lawrence, Kan : H & H Enterpriser.
- Farmer,Richard E.,Monaham Lynn Hunt and Kederer Reinhold. (1984). **Stress Management for Human Services**. Michigan : Sage Publications.
- Feldman, Keneth A. and Theodore, Newcomb. (1973). **The Impact of College on Students (Vols. I and II)**. San Francisco : Jossey – Bass, Inc.
- Hood,Colleen Deyell.(1993). "**Family Functioning and Adolescent Leisure Patterns**", Dissertation Abstracts International. Dai-A,53/09,Mar.
- Kliewer, Wendy ;& Weidner, Gerdi. (1987) **Type A Behavior and Aspirtion : A Study of Parents and Children's Goal Setting**. Developmental Psychology. 23(2) : 204-209.
- Marjoriban,Kavin.(1972,February) . "**Environment Social Class and Mental Ability**". Journal of Education Psychology.63 : 203-209.
- Mischel , W. (1974). "**Processes in Delay of Gratification , " In L. Berkowitz (ed) Advances in Experimental Social Psychology** . Vol.7 pp.249-293 . New York : Academic Press.
- Newcomb, Theodore M. (1962). "**Student Peer Group Influence," in Personality Factors on the College Campus**. New York : Social Science Research Council.
- Nurmi J.E. (1991). "**How Do Adolescents See Their Future ? A Review of the Development of Future Orientation and Planning,**" Development Review . 11 : 1-5.
- Ryan, David G. (1960). **Characteristic of Teacher**. Manasha : George Benta Company.
- Raymore , Leslie ann .(1994). **The Tradition from Adolescence to Young Adulthood : Predictors of Leisure Behavior, Dissertation Abstracts International** . Dai-a 56/02 :p.702;Aug,1995.
- Samuel, William. (1981). **Personality**. New York : McGraw. Hill.
- Sheehan, John. (1973). **The Economic of Education**. London, George Allen Ltd.

Strube; others. (1987, November). **"Type A Behavior Pattern and Self Evaluation of Abilities : Empirical Tests of The Self Appraisal Model,"** Journal of Personality and Social Psychology. 52(5) : 956 – 974.

Wright, Connie L. (1981). **The Relationship between Participation and Leadership in Organized Student Activities at a Small College and Developmental Task Achievement.** Ed.D. Dissertation. Peabody for Teachers of Vanderbilt University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชา สังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งนิสิตสามารถแสดงความรู้สึกรู้สึกหรือข้อเท็จจริงได้อย่างอิสระ คำตอบของนิสิตไม่มีข้อถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนแต่อย่างใด คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

คำชี้แจง แบบสอบถามประกอบด้วย 9 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

ตอนที่ 9 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต

ผู้วิจัยขอความกรุณาให้นิสิตตอบให้ตรงกับความรู้สึกหรือข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด และ **โปรดตอบให้ครบทุกข้อ**

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวเพาพะงา จิตต์สวัสดิ์

นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \checkmark ลงใน [] หน้าข้อความและเติมค่าในช่องว่างที่เป็นความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

- 1. อายุ.....ปี
- 2. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง.....บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	ความสามารถคาดการณ์ไกลหวังผลจากผลการกระทำเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ เมื่อนิสิตทำงานผิดพลาด นิสิตมักไม่มีกำลังใจทำงานอื่นที่ได้รับมอบหมายอีกเพราะกลัวผิดพลาดอีก					
2.	นิสิตสำรวจตนเองก่อนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ					
3.	นิสิตไม่คิดถึงการประกอบอาชีพในอนาคตเพราะเป็นสิ่งไม่แน่นอน					
4.	ก่อนที่นิสิตจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ นิสิตจะศึกษารายละเอียดของแต่ละสาขาวิชา					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
5.	นิสิตคิดว่าการศึกษาarayละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ					
6.	นิสิตตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต					
7.	การศึกษาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนเพื่อ เป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบ อาชีพในอนาคต นิสิตไม่ชอบการวางแผนการทำงานไว้ล่วงหน้า เพราะเหตุการณ์ต่างๆ มักไม่เป็นไปตามแผน					
8.	นิสิตไม่ทราบว่าจะต้องทำอะไรจึงจะสอบเข้าเรียน ในสาขาที่ตนชอบได้					
9.	นิสิตวางแผนกับการเรียนเพื่อให้ผลการเรียนดี					
10.	นิสิตไม่ทราบแหล่งหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ					
11.	ถ้านิสิตเรียนอ่อนในวิชาใด นิสิตรีบหาความรู้ เพิ่มเติมในวิชานั้น					
12.	เมื่อนิสิตทำงาน นิสิตจะวางแผนทุกอย่างไว้ ล่วงหน้า					
13.	การรู้จักเลือกกระทำและรอคอยผลที่จะเกิด ขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาและการ ประกอบอาชีพ ความพยายามและตั้งใจจริงของนิสิตจะช่วยให้นิสิต ได้สิ่งที่ต้องการ					
14.	ในอนาคตคนที่ไม่มีการศึกษาจะทำงานผู้คนที่ มีการศึกษาสูงไม่ได้					
15.	ถ้านิสิตเรียนไม่เข้าใจวิชาใดวิชาหนึ่ง นิสิตเลิกเรียน ทันที					
16.	นิสิตเรียนให้ผ่านไปแต่ละวันเท่านั้น					
17.	นิสิตเลือกอาชีพที่ตรงกับความสามารถและความ สนใจของนิสิต					
18.	ถ้านิสิตมีงานทำ นิสิตขอลาออกจากสถานศึกษา แม้ว่านิสิตจะเรียนไม่จบ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	เมื่อนิสิตมีนัด นิสิตชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
2.	นิสิตรู้สึกว่าเป็นการเสียเวลา ถ้าต้องรอซื้อของในร้านค้าที่มีลูกค้าแน่น					
3.	นิสิตรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่นิสิตไม่สามารถทำสิ่งที่นิสิตตั้งใจไว้ได้					
4.	นิสิตคิดว่าเวลาช่างผ่านไปรวดเร็ว จนไม่สามารถทำสิ่งที่ตั้งใจไว้ได้					
5.	นิสิตต้องทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
6.	นิสิตอยากทำธุระให้เสร็จโดยเร็วเท่าที่จะทำได้					
7.	นิสิตไม่ชอบให้มีใครหรืออะไรมาขัดจังหวะการทำงานของนิสิต					
8.	นิสิตรู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ทำงานอย่างขอไปที					
9.	เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่เห็นว่านิสิตเป็นคนจริงจังกับการทำงาน					
10.	นิสิตเป็นคนไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูดเพื่อเจ้า					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
11.	นิสิตชอบทำงานที่นิสิตรับผิดชอบให้ เสร็จก่อนกำหนดเวลา					
12.	เมื่อนิสิตกำลังฟังคนพูดเรื่องไร้สาระ นิสิตจะรู้สึกเบื่อและหาทางเลี่ยงออกมา					
13.	นิสิตเป็นคนที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความ รวดเร็ว ว่องไว					
14.	เมื่อนิสิตต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำซาก นิสิต รู้สึกหงุดหงิด					
15.	นิสิตมีความกระตือรือร้นในการทำงาน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นิสิตซื้อตำราเพิ่มเติม ประกอบการเรียนรู้					
2.	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นิสิต เข้าร่วมกิจกรรมของ มหาวิทยาลัย					
3.	ผู้ปกครองอนุญาตให้นิสิต ใช้จ่ายซื้อเสื้อผ้าอยู่เสมอ					
4.	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นิสิต ใช้อุปกรณ์การศึกษา					
5.	ผู้ปกครองให้คำปรึกษาด้านการเรียนแก่นิสิต					
6.	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ค่าใช้จ่ายในการทำรายงาน					
7.	ผู้ปกครองให้เงินค่าอาหารแก่ท่าน เป็นรายเดือน					
8.	ผู้ปกครองให้เงินในการเดินทางแก่ท่าน เป็นราย เดือน					
9.	ผู้ปกครองให้เงินสนับสนุนด้านการเรียนแก่นิสิต อย่างเพียงพอ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพใหม่มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพใหม่มหาวิทยาลัยของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ก.สถานที่เรียน ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
2.	สภาพของห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
3.	ภายในห้องเรียนมีโต๊ะเก้าอี้สำหรับนิสิตอย่างเพียงพอ					
4.	ห้องเรียนมีขนาดกว้างพอเหมาะกับจำนวนนิสิต					
5.	แสงสว่างภายในห้องเรียนมีน้อยเกินไป					
6.	บริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยมีสถานที่นั่งทำงานจัดไว้เหมาะสม					
7.	มีเสียงภายนอกดังรบกวนสมาธิในการเรียน					
8.	ภายในห้องเรียนมีกลิ่นอับชื้น					
9.	ข.สื่ออุปกรณ์การเรียน นิสิตมีโอกาสใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างทั่วถึง					
10.	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้มีความหลากหลาย					
11.	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน					
12.	สื่ออุปกรณ์ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน					
13.	สื่ออุปกรณ์การเรียนมีความทันสมัย					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	นิสิตมีโอกาสพูดคุยกับอาจารย์เพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียนหรืองานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำ					
2.	นิสิตพูดคุยกับอาจารย์เพื่อขอข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ทั่วไป					
3.	นิสิตมีโอกาสได้ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับการวางแผนในงานอาชีพ การศึกษาต่อ หรือเป้าหมายของชีวิตในอนาคต					
4.	นิสิตสามารถปรึกษาอาจารย์ในเรื่องทั่วไป หรือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย					
5.	นิสิตมีโอกาสขอคำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวจากอาจารย์					
6.	นิสิตพูดคุยกับอาจารย์ทำชั่วโมงเรียนเพื่อขอคำอธิบายบทเรียนเพิ่มเติม					
7.	นิสิตนัดหมายเพื่อขอพบหรือเคยไปพบเพื่อขอคำปรึกษากับอาจารย์ที่ห้องทำงาน					
8.	นิสิตช่วยงานของอาจารย์ เช่น งานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน หรืองานวิจัย					
9.	อาจารย์ให้ความสนใจและเป็นกันเองต่อนิสิต					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
10.	นิสิตสามารถไปเยี่ยมอาจารย์ที่บ้านได้					
11.	นิสิตเคารพเชื่อฟังอาจารย์ผู้สอน					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	นิสิตเป็นคนที่เพื่อนไว้วางใจ					
2.	นิสิตกับเพื่อนในกลุ่มมักจะทำกิจกรรมร่วมกัน					
3.	นิสิตได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มจากเพื่อนน้อยมาก					
4.	นิสิตปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วยความจริงใจ					
5.	นิสิตมักขัดแย้งกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเสมอ					
6.	นิสิตไม่เคยให้ความช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนมีปัญหา					
7.	เพื่อนร่วมชั้นเรียนของนิสิตให้ความเป็นกันเอง และแสดงความเป็นมิตรกับนิสิตอยู่เสมอ					
8.	เพื่อนร่วมชั้นเรียนของนิสิตไม่ให้ความร่วมมือ เมื่อนิสิตขอความร่วมมือในการปฏิบัติงานใดๆ ก็ตาม					
9.	นิสิตไม่เคยให้กำลังใจเพื่อน เมื่อเพื่อนมีปัญหา					
10.	นิสิตสามารถปรึกษาเพื่อน เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ					
11.	เพื่อน ๆ มักไม่เห็นด้วยกับความคิดของนิสิต					
12.	นิสิตดูแลเพื่อนที่เจ็บป่วยอย่างใกล้ชิด					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
13.	นิสัยไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ในเรื่องต่าง ๆ					
14.	เมื่อเพื่อนไม่สบาย นิสิตไม่เคยให้ความสนใจ					
15.	นิสัยให้ความช่วยเหลือเพื่อนเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว					
16.	นิสัยให้ความช่วยเหลือเพื่อนในเรื่องการเรียน					
17.	เมื่อเพื่อนเรียนไม่เข้าใจ นิสิตจะรำคาญเมื่อเพื่อน สอบถาม					
18.	เมื่อนิสิตทำงานผิดพลาด เพื่อน ๆ จะไม่ให้กำลังใจ					
19.	นิสัยกับเพื่อนมักจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันใน เรื่องเรียนเสมอ					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	นิสิตซื้ออุปกรณ์การเรียนร้านเดียวกับเพื่อน					
2.	นิสิตซื้ออุปกรณ์การเรียนแบบเดียวกับเพื่อน					
3.	นิสิตซื้อของใช้ส่วนตัวตามแบบอย่างที่คุณเพื่อนซื้อ					
4.	นิสิตแต่งกายเลียนแบบเพื่อน ซึ่งผิดระเบียบ					
5.	นิสิตไม่สนใจซื้อเสื้อผ้ายี่ห้อดัง ตามที่คุณเพื่อนสวมใส่					
6.	นิสิตไม่มีเพื่อนสนิท จึงไม่สนใจซื้อของตามที่คุณเพื่อนซื้อ					
7.	เมื่อเพื่อนเข้าห้องเรียนสาย นิสิตมักทำตาม					
8.	นิสิตใช้เงินเลียนแบบเพื่อนซึ่งใช้จ่ายอย่างไม่เหมาะสม					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	ด้านส่วนตัว					
1.	นิสิตซื้อเสื้อผ้าและของใช้ส่วนตัวที่มีราคาแพง					
2.	นิสิตใช้จ่ายเงินในการเรียนอย่างพอเพียง					
3.	นิสิตสามารถจ่ายค่าหนังสือหรือเอกสารประกอบการเรียนได้					
4.	นิสิตทำงานนอกเวลาเรียน เพื่อหารายได้มาใช้ในการเรียน					
5.	นิสิตมักใช้จ่ายเงินเพื่อการพักผ่อนบางโอกาส					
6.	นิสิตเข้าฟังการอภิปรายทางวิชาการที่จัดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย					
7.	นิสิตเข้าชมการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัย					
	ด้านการศึกษา					
8.	นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม					
9.	นิสิตไม่สนใจฟังอาจารย์บรรยาย					
10.	นิสิตสามารถจดคำบรรยายของอาจารย์ได้ทันที					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
11.	นิสิตเข้าชั้นเรียนก่อนเวลาที่อาจารย์จะเข้าสอน					
12.	นิสิตจับประเด็นสำคัญที่อาจารย์บรรยายได้					
13.	นิสิตขอคำปรึกษาจากอาจารย์เกี่ยวกับเรื่องเรียน					
14.	นิสิตพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องเรียนกับเพื่อนหรือรุ่นพี่					
15.	นิสิตจัดเวลาอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวก่อนที่จะเรียน					
16.	ในขณะที่อาจารย์กำลังสอน นิสิตพูดคุยกับเพื่อน					
17.	เมื่อนิสิตทำข้อสอบไม่ได้ นิสิตจะแอบดูโน้ตย่อ					
18.	นิสิตมักไม่เข้าเรียนในวิชาที่นิสิตไม่ชอบ					
19.	นิสิตจะเข้าชั้นเรียนและให้ความสนใจในทุกรายวิชา					
20.	เมื่อนิสิตจะทำข้อสอบไม่ได้ นิสิตก็ไม่เคยทุจริตในการสอบ					
21.	นิสิตให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน					
22.	นิสิตเรียนกวดวิชาเพิ่มเติม					
23.	นิสิตมักขาดสมาธิในการเรียน					
24.	นิสิตชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานกับเพื่อน					
25.	ด้านสังคม นิสิตขอคำแนะนำในการปฏิบัติตัวภายในมหาวิทยาลัยจากนิสิตรุ่นพี่					
26.	นิสิตชอบแยกตัวอยู่คนเดียว					
27.	นิสิตทำความเคารพเมื่อพบอาจารย์					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
28.	นิสิตจะเลือกคบเพื่อนเพศเดียวกัน					
29.	นิสิตชอบทำกิจกรรมคนเดียวมากกว่าทำงานกับเพื่อน					
30.	นิสิตทำงานร่วมกับทุกคนได้ด้วยความสะดวกสบาย					
31.	นิสิตให้ความเคารพรุ่นพี่					
32.	นิสิตให้ความสนิทสนมกับเพื่อนเพศเดียวกันเท่ากับเพื่อนต่างเพศ					
33.	นิสิตไม่ชักชวนเพื่อนให้ดื่มสุรา หรือของมีเมามากภายในบริเวณมหาวิทยาลัย					
34.	นิสิตมักไปออกค่ายอาสากับชมรม					
35.	นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมรับน้องใหม่					
36.	นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมการเลือกตั้งองค์การนิสิต สภานิสิต					
37.	นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา เช่น ร่วมฟังบรรยายธรรม ตักบาตร ฯลฯ					
38.	นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมไหว้ครูของมหาวิทยาลัย					
39.	นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครในงานต่างๆของมหาวิทยาลัย					
40.	นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชา หรือวิชาชีพที่เรียนอยู่					

ภาคผนวก ค

1. ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
2. ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ
3. ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
4. ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย
5. ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์
6. ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน
7. ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน
8. ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต

ตาราง 5 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามลักษณะมุ่ง
อนาคต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.196	10	5.422
2	4.700	11	3.132
3	8.345	12	4.648
4	4.201	13	3.538
5	9.959	14	6.433
6	3.897	15	6.358
7	5.270	16	11.000
8	10.500	17	3.320
9	4.416	18	4.899

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7956

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.479	9	6.708
2	3.973	10	4.801
3	13.435	11	5.881
4	4.500	12	3.216
5	5.196	13	5.563
6	3.889	14	2.705
7	5.543	15	8.356
8	6.000		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8855

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการสนับสนุน
ด้านการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	8.000	6	8.695
2	3.091	7	4.599
3	3.399	8	2.907
4	4.503	9	9.500
5	12.728		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8119

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามลักษณะทาง
กายภาพในมหาวิทยาลัย

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	11.978	8	4.495
2	7.929	9	3.637
3	6.903	10	2.996
4	6.213	11	2.344
5	6.108	12	2.582
6	5.966	13	3.885
7	5.326		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8884

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.642	7	8.402
2	3.328	8	7.603
3	9.127	9	4.157
4	8.647	10	7.042
5	8.165	11	4.178
6	8.227		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7841

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.328	11	4.503
2	3.162	12	3.742
3	3.417	13	3.606
4	4.260	14	5.539
5	3.328	15	3.934
6	13.748	16	2.378
7	3.536	17	4.899
8	4.950	18	6.010
9	9.500	19	2.771
10	6.708		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9123

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.140	5	3.578
2	6.971	6	3.300
3	12.247	7	12.011
4	5.196	8	9.959

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6610

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	15.309	21	5.196
2	2.919	22	2.982
3	3.320	23	3.250
4	7.141	24	6.928
5	3.122	25	5.814
6	3.357	26	13.145
7	3.122	27	3.157
8	6.000	28	3.753
9	5.196	29	3.615
10	-4.700	30	6.008
11	3.250	31	4.801
12	4.500	32	2.751
13	3.873	33	3.162
14	5.539	34	3.441
15	3.357	35	2.756
16	3.639	36	3.569
17	6.102	37	5.881
18	8.133	38	4.076
19	4.323	39	2.982
20	3.333	40	6.364

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9300

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	เพาพะงา จิตต์สวาสดี
วันเดือนปีเกิด	21 มกราคม 2525
สถานที่เกิด	อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	276 อาคารณัฐกาญจน์อาร์ทเม้นท์ ซ.รุ่งเรือง ถ.สุทธิสาร แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10320 โทร. 087-293-4493
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	นักวิชาการศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้ที่มีความสามารถพิเศษและ เด็กที่มีความต้องการพิเศษแห่งชาติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 02-6495000 ต่อ 5639
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษา โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จากจังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2548	ปริญญาตรี วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยทักษิณ
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ